

ب‌لاوبونه‌وه و نيشته‌جێبوني عه‌رب له هه‌ريمه كوردن‌شينه‌كان (16-232/ك/749-637ز).

زرار صديق توفيق^١ - طه رجب حمد^٢

Taha.hartaly@uor.edu.krd - Zrar.stawfiq@uod.ac

^١ به‌شی میژو، کۆلیژی زانسته م‌رو‌فایه‌تییه‌کان، زانکۆی ده‌وک، ده‌وک، هه‌ریمی کوردستان، عێراق.

پوخته

دوا‌ی کۆتایی هاتی پ‌رو‌سه‌ی فه‌ت‌کردنی هه‌ريمه كوردن‌شينه‌كان له‌لایه‌ن عه‌ربه‌ موس‌لمانه‌كانه‌وه، كه له سالی (16ك/637ز)، ده‌ستپێكرد و پا‌زده تا بیست سالی‌کی خایاند و دواتر بون به به‌شێك له قه‌له‌مه‌روی خیلافه‌ی ئیسلامی، له‌لایه‌ن به‌رپرسیانی خیلافه‌ته‌وه كه هه‌ره زۆریان هه‌ر عه‌رب بون، به‌رپ‌وه‌ده‌بران.

یه‌كێك له‌ ئا‌كامه‌كانی ره‌وشی نو‌پی ئه‌م هه‌ريمانه‌، ب‌لاوبونه‌وه و نيشته‌جێبوني ژماره‌یه‌کی زۆری له‌ تیره و خێل و بنه‌ماله‌ی عه‌ربه‌یان به‌خ‌وه‌بینی، به‌تایبه‌ت ئه‌وانه‌ی كه جه‌نگاوه‌ریبون و هه‌ر له ده‌می فتوحاتدا هات‌بون و به‌پێی شه‌رعی ئیسلامی، خا‌كه فه‌ت‌ه‌كراوه‌كانیان به‌مولکی هه‌لالی خ‌ویان دا‌ده‌نا، و‌پ‌ر‌ای ئه‌م ه‌وكاره‌ چه‌ند ه‌وكاریکی دی ئابوری، جفا‌کی، سیاسی، خێله‌کی بونه‌ پالنه‌ری و هاو‌کاری ئه‌م پ‌رو‌سه‌یه‌، كه له به‌شی یه‌كه‌می تیزه‌كه به‌ درێژی و پالپشت به‌ ده‌ق و نمونه‌ی ناو سه‌رچاوه‌كان با‌س‌کراون.

ئه‌م لێ‌کۆ‌لینه‌وه‌یه‌، ته‌رخانه‌کراوه‌ ب‌و ئاخافتن له‌سه‌ر ئه‌و تیره و بنه‌ماله‌ عه‌ربه‌بانه‌ی، كه هه‌ر له فه‌ت‌حی ئیسلامیه‌وه، تا کۆتایی سه‌رده‌می ئومه‌وی (40-132ك/661-749ز)، له‌ شار و با‌ژێر و گوند و ده‌قه‌ره كوردن‌شينه‌كان نيشته‌جێبون و تارا‌ده‌یه‌ك به‌ وردی و به‌گو‌یره‌ی زانیاری به‌رده‌ست ناسنامه‌یان و ده‌ست‌نیشانی ئه‌و شو‌ئانه‌کراوه‌، كه لێ‌یان نيشته‌جێبون و سه‌ره‌تا به‌ کورتی له‌ ناوی هه‌ر هه‌ريمه‌ك کۆ‌ل‌راوه‌ته‌وه و سنوری دیاری‌کراوه‌.

سه‌باره‌ت به‌ پلانی ئه‌م بابه‌ته‌، ده‌کرا به‌چه‌ند ش‌یوا‌زه‌ک داب‌رێژ‌ریت و بابه‌ته‌که به‌سه‌ ته‌وه‌ره‌کاندا دابه‌ش‌ب‌کریت، ب‌و نمونه‌ پلانه‌که به‌پێی چوارچ‌یوه‌ی زه‌مه‌نی ب‌کرایه‌، یان له‌سه‌ر ئاس‌تی بنه‌ماله‌ و ه‌ۆزه‌کان، به‌لام پێمان‌وابو سه‌روشتی بابه‌ته‌که و ره‌وشی روداوه‌کان وای ده‌خواست، بابه‌ته‌که له‌سه‌ر بناغه‌ی هه‌ريمه‌کان به‌سه‌ر چه‌ند ته‌وه‌رێک دابه‌ش‌ب‌کریت، چون‌که هه‌ر هه‌ريمه‌کیان له‌ چ‌و‌نییه‌تی فه‌ت‌کردن و رێژه‌ی نيشته‌جێبوني عه‌رب، تايبه‌تمه‌ندی خ‌وی هه‌یه‌و له‌ وانێتر جیا‌وا‌زه‌.

کلیله‌ وشه‌کان: میژوی کوردی ئیسلامی، هه‌ريمه كوردن‌شیه‌کان، نيشته‌جێبوني عه‌رب.

Spread of Arab Inhabitants in Kurds Populated Regions (16-232A.H\637-749A.D)

Zrar Sdiq Tofiq¹ - Taha Rajab Hamad²

¹⁺² History department, College of Human Sciences, University of duhok, Duhok, Kurdistan regin, Iraq.

Abstract

After the end of the process of conquering Kurds inhabitant cities and regions, and their being part of the Islamic state, they were run by the governors, leaders and Islamic Caliphate authoritative, that most of them were Arabs .

One of the new features of the new situations in these regions was that a great number of tribes, clans and families who were affiliated to different Arab tribes, were settled in these regions. Specifically, those who were fighters and came during the conquering period based on the Islamic Sharia. The conquered lands were recognized as their own legitimate lands. It seems that despite this reason, there are many other economic, social, political, tribal, factors that played their own role in the process of inhabitation, which has been explained in details based on the contexts and examples mentioned in the resources

This research is assigned to talk about those Arab tribes and families who were inhabited in the Kurds residential regions from the beginning of Islamic conquer to the end of Amawi period, this has been fairly explained in detail according to existing data to categorize their identity and residential places.

Keywords: Islamic Kurds History, Kurds Inhabited Regions, Arabs Population.

پېشەكى:

ئەنجامدانى لېكۆلىنەۋە، لە دانىشتوان و پېكھاتەكانى ھەر شوئىن و سەردەمىك گىزىكى خۆى ھەيە، بەتايىبەتى كە توئىنەۋە كە تايىبەت بىت بە بۆلۈنەۋەۋە نىشتەجىيۈنى عەرەب لە ناۋچە كوردنشىنەكان، كە بابەتتىكى پېويستە و تاكى كوردى كەمترىن زانىارى و ئاشنايەتى لە بارەۋە ھەيە، ھەرچەندە پېشتىر كار لەسەر ئەم بابەتە كراۋە، بەلام ئىستاش ئەۋە ھەلدەگرى، كە زانىارى زياترى لە بارەۋە بخرىتەرۋە.

ئەم توئىنەۋەيە تىشك دەخاتە سەر پرسى بۆلۈنەۋەۋە نىشتەجىيۈنى رەگەزىكى بېگانە بۆسەر خاكى كوردان، كە عەرەبەۋ ئەم پرۆسەيە، ئەۋەى تايىبەتە بە سنورى كارەكەمان لە سەرەتاي فەتى ئىسلامى دەگرىتەۋە تاكو نيۋەى يەكەمى سەدەى سىيەمى كۆچى، ھەرۋەھا ئامانجى ھاتى فاتيحەكان بۆ ناۋچە كوردنشىنەكان دەخەينەرۋە، لەگەل رىزەۋ جۆرى نىشتەجىيۈنىان، لەلايەكتىر بە ۋەستان لەسەر نمونەكان كەم تا زۆر دەرىدەخەين، كە نىشتەجىيۈنىان چ گۆرانكارىيەكى بەسەر دانىشتوان و ناۋچە كوردنشىنەكان ھىناۋە، بەتايىبەتى لە بىناكارى كۆشك، بازار، لەگەل ئەۋزەۋيە كشتوكالىنەى، كە بونەتە مولكى فاتيحە مسولمانەكان يانىش ئەۋانەى خۆيان بىياتنىان ناۋن...، لەگەل بۋارى سىياسى و كۆمەلەيەتى...

ئەم توئىنەۋەيە، لە سى باسى سەرەكى پىكىدەت، كە باسى يەكەم تايىبەتە بە نىشتەجىيۈنى عەرەب لە ھەرىمى جەزىرەۋ بەراۋرد بە ھەرىمەكانىتر زۆرتىن ژمارەرى عەرەبى لەخۆگرتەۋە، باسى دوەم تايىبەت بە نىشتەجىيۈن لە ھەرىمى چىپاكان، باسى كۆتاپى تايىبەت بە نىشتەجىيۈنى عەرەب لە ھەرىمى ئازرىجان. لە ھەر يەكە لەۋ ھەرىمەكانەى كە باسما كىردن ناساندنىكى كورت بۆ ھەر يەكەيان دەكەين و بە كورتىش ئامازە بە چۆنىيەتى فەتىكردىان دەكەين، چۈنكە توئىزەرى تر كاريان لەسەر ئەۋ بابەتە كىردەۋ، ھەرۋەھا دەربارەى نىشتەجىيۈنى عەرەب لە ھەر يەكەيان، بابەتەكان ھەندىكجار لە ھاتى چەند بىنەمالەيەكدا بون، كە ئەمەش زياتر لە ھەرىمى جەزىرە و ئازرىجان بەدىكراۋە ۋە ھەندىكجارىش دەسەلاتدارانى خەلافەت بە بىرلار خەلكانى خۆيان لە ناۋچە فەتىكرراۋەكان نىشتەجىيۈن، لەگەل ئەۋەدا سەركرەدە سەربازىيەكانىش قەلۋ شوئىنە قايىمەكانىان كىردۆتە نىشىنگەى خۆيان و ئەمەش لە ھەرسى ھەرىمەكە بەدىكراۋە، لەگەل چەندىن جۆرى تر كە لە توئىنەۋەكە زياتر بە دەرركەۋەن.

لەم توئىنەۋەدا پىشت بە چەندىن سەرچاۋەى رەسەن و ژىدەرى جۆراۋجۆر بە ستراۋە، كە لە لىستى سەرچاۋەكان ئامازەيان پىكرراۋە.

باسى يەكەم: بۆلۈنەۋەۋە نىشتەجىيۈن لە ھەرىمى جەزىرە:

جەزىرە، يەكەكە لە ھەرىمەگەرەۋە و ناسراۋەكانى خىلافەى ئىسلامى و بۆيە بەم ناۋە ناۋندراۋە، چۈنكە ئەۋ ناۋچانەى دەگرىتەۋە كە دەكەۋنە نيۋان ھەردو رۋبارى دىجلە و فورپاتەۋە. (القزوينى، د.ت: 351؛ القطيبي، 1412ھ: 331/1)، ھەرۋەھا ئەۋ ناۋە لە سەردەمانى پېش ئىسلامىش ھەبۋە و لە سەرچاۋە سىرانييەكان، بە چەند جۆرىك ھاتۋە و دواترىش بە (اقور)⁽ⁱ⁾ چەند ناۋىكى تر ناۋزەندىكراۋە. (ياقوت الحموى، 1995: 238/1)، بەلام ئەۋەى سەلمىندراۋە و لە سەرچاۋەكاندا ھاتۋە، زياتر و بەشپەيەكى فەرمى بە جەزىرە ناۋندراۋە⁽ⁱⁱ⁾.

سه‌باره‌ت به دیاریکردنی سنوری هه‌رێمی جه‌زیره⁽ⁱⁱⁱ⁾، هه‌رچه‌ند له‌لایه‌ن گه‌رۆکه‌کان چه‌ند شارێک خراوه‌ته‌ ناو سنوری هه‌رێمی جه‌زیره، که له ده‌ره‌وه‌ی ئەم ناوچانه بون و که‌وتونه‌ته‌ پۆژه‌ه‌لاتی دیجله و رۆژئاوای فوراته‌وه، به هه‌رحال سنوری هه‌رێمه‌که به‌و شیوه‌یه جێگیرکراوه، که له باش‌وره‌وه تا قه‌لای تکریت له که‌ناری دیجله و باژێری هیت له که‌ناری فورات درێژ ده‌به‌وه و هێلی وه‌می نیوان تکریت- هیت ده‌به‌وه سنوری نیوان جه‌زیره و عێراق و هه‌ردو هه‌رێمه‌که‌ی له یه‌کتر جیا ده‌کرده‌وه، هه‌رچی له باکو‌ریشه‌وه هاوسنوری ئه‌رمینیا و ولاتی روم بو. (ابن حوقل، 1938: 207/1؛ القزوينی، د.ت: 351) که وه‌ک که‌لێن(الغر)ی ده‌وله‌تی ئیسلامی بو. (المقدسی، 1991: 136).

دیاره جه‌زیره هه‌رێمێکی به‌رفراوان بو و ده‌یان شارو باژێرو ناوچه‌ی له‌خۆده‌گرت، ئێمه‌ لێره زیاتر مه‌به‌ستمان ئەو شارو باژێرانه‌یه، که زۆربه‌ی دانیش‌توانه‌که‌ی کورد بون و ناوچه‌که له روی می‌ژوویه‌وه به به‌شێک له کوردستان داده‌ندرا و دیارترین ئەم شارانه ن که بریتین له: (آمد، نه‌صیین، جزیره ابن عمر، سنجار، میافارقین، سکرد، الحسنیه، داقوق، باجرما ماردين، أرزن.... (المقدسی، 1991: 136؛ یاقوت الحموی، 1995: 134/2؛ زرارصديق، 2020: 26).

وادیاره له‌کاتی هاتنی عه‌ربه‌به‌ فاتیه‌کان بۆ جه‌زیره، وێرای شاره‌ ناسراوه‌کان هه‌ندێک قه‌لای و شاروچکه و گه‌وره‌دێ هه‌بون، له‌وانه: المرج، حیانا^(iv)، باهدرا، باعدرا، داسن^(v)، حزه‌ی نزیک هه‌ولێر. (البلاذري، 1988: 323)، هه‌روه‌ها خفتون^(vi)، کفرتوئا^(vii)، بازیدی، زوزان، ئەم شوێنانه له‌میان‌ه‌ی باسکردنی پرۆسه‌ی فه‌تی هه‌رێمه‌که‌ یان له هه‌وله‌کانی دو سه‌ده‌ی یه‌که‌می کۆچی ناویان هاتوه‌ (البلاذري، 1988: 176، 322؛ قدامة بن جعفر، 1981: 381).

سه‌باره‌ت به‌ سالی فه‌تحرکردنی رای جیاوازی هه‌یه^(viii) زانیاریه‌کان به‌سه‌ر سالی(17ك/638ز، 18ك/639ز، 19ك/640ز) دابه‌ش‌بون. (زرارصديق، 2020: 26)، به‌لام زیاتر به‌ لای ئەوه‌دا ده‌چن، که زۆربه‌ی پرۆسه‌ی فه‌تی هه‌رێمه‌که له سالی(18ك/639ز) به‌وه. (البلاذري 1996: 74/11؛ البخاری، 2019: 39/8)، چونکه به‌پێی ئەوه‌ی(ابی عبیده بن الجراح (18ك/639م)، له قوڵی شامه‌وه به‌ره‌و فه‌تی هه‌رێمی جه‌زیره هاتوه‌و دواتر به‌هۆی نه‌خۆشی لاره‌شه له سالی(18ك/639ز) کۆچی دوا‌ی کردوه و له جێگه‌ی (عیاض بن غنم(م: 20ك/641ز) داندراوه. (البلاذري، 1988: 141؛ ابن سعد، 2001: 41/5؛ اليعقوبي، 1425هـ: 104)، ئەویش چ به‌ شه‌ر و چ به‌ رێککه‌وتن سه‌رجه‌م شارو گونده‌کانی هه‌رێمه‌که‌ی فه‌تحرکرد. (الکلي. 1986: 484؛ الخطيب البغدادي، 1417هـ: 537/1؛ ابن عساكر، 1995: 264/47).

ده‌رباره‌ی شیوازی فه‌تی هه‌رێمه‌که، به‌پێی زانیاری سه‌رچاوه‌کان، زۆربه‌ی ناوچه‌کانی هه‌رێمه‌که به‌ ناشتی فه‌تحران. (ابن زنجويه، 1986: 473/2). که دوا‌ی ئەوه‌ی فاتیه‌کان شاره‌کانیان گه‌مارو‌داون، به وه‌رگرتنی سه‌ران‌ه‌و باج له له‌گه‌ڵ خه‌لکه‌که‌ی رێککه‌وتون، که خۆیان به‌ده‌سته‌وه‌ بده‌ن^(ix).

ئەوه‌ی ئاشکرایه‌ نیشته‌جێبونی عه‌ره‌ب له هه‌رێمی جه‌زیره به‌شیوه‌یه‌کی گشتی، ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ سه‌رده‌مانی پێش ئیسلام و ئاشکرایه‌ کۆچه‌رانی عه‌ره‌ب له‌میان‌ه‌ی راپه‌له‌یان له نیوان هاوینه‌هه‌وار و زستانه‌هه‌واردا، ده‌گه‌یشته‌ ده‌شته‌کانی هه‌رێمی جه‌زیره و تێیدا ده‌مانه‌وه‌و(السليمان، 1985: 35) بۆیه‌ ده‌بینین له سه‌رچاوه‌ رۆمانی و بیزه‌نتی و ئیسلامیه‌کانیش ئاماژه‌ به‌ (عربایا و باعربا) کراوه^(x) که به‌ مانای (بلاد العرب)- ولاتی عه‌ره‌ب دێت. (السليمان، 1985: 35).

لە ھەوالەكاندا، چەندىن جار ئاماژە بە نىشتەجىيۇنى ھۆزەكانى قىس و تغلوب و شىيان لە جەزىرە كراو، كە بە چرى بۆلۈپونەتەو، بەلام كىشە لەوۈ دايە، نازاندرى، لە چ شويىنكى ھەرىمە كە بۆلۈپونەتەو، زۆبەى ھەوالەكان گشتىن و جەزىرەى بەرفراوان بە يەك شويىنى جوگرافى حىساب دەكەن و بە دەگمەن باسى شويىنكى ديارىكرائى ھەرىمە كە دەكەن، بۆيە ئىمە لىرە زۆرجار تەنھا وەك جەزىرە باسى دەكەن، بەلام دەزانىن جارى وا ھەبۈە ناوچە كوردنشىنەكانى گرتۆتەو، بۆ نمونە ھەوالىك ئەوۈمان بۆ دەگىرتەو (قضاة) و چەند خىللىكى ترى عەرەب لە سەردەمى جاھىلى لە آمد^(xi) و ميفارقىن^(xii) و چەند جىگايە كى ترى جەزىرە گىرساۋنەتەو و بەم بۆنەوۈيەو شاعىرىكىان گوتويەتى:

ألا لله ليل لم ننم ... على ذات الخضاب مجنبينا

وليلتنا بآمد لم ننمها، ... كليتنا بميفارقينا. (ياقوت الحموى، 1995: 57/1).

واتا: بۆ خوا شەۋىك ھەيە تىيىدا نەخەوتوين... لەگەل ژنىك كەلەكەمان و ئىكەنەكەوتو

شەۋەكەمان لە ئامەد نەخەوتىن، ھەر وەك ئەو شەۋەمان كە لە ميفارقىن بويىن

لەو سەردەمەى تايبەت بە توژىنەوۈكەمان، بەھۆى ئەوۈى ھەرىمە كە درىژونەوۈى عىراق و شامە و سەرجەم ئەم ناوچانەش تارادەيەك ھاۋكەشۈھەوان، ھەروھەا لەو سەردەمەدا سنورىكى سىروشتى جياكەرەوۈى وەك چيا، يان روبراىكى مەزنى يان لەمپەرىكى سىياسى وا نەبو بىيە رىگر و ئاستەنگ لە پىش ھاتوچۆى ھۆزە كۆچەرەكان، بۆيە چەندىن تىرە و خىل و مالىباتى عەرەبى لە ھۆزەكانى (مضر— و بكر و ربيعة) دەھاتن و بە تايبەتى لە ھاۋىيان روياندەكردە كۆپستانەكانى ھەرىمى جەزىرە و دەيانكردە ھەوارى ھاۋىيەيان. (زرار صديق، 2020: 40). بۆيە ئەم ھەرىمە لەلايەن گەريدەو جوگرافى ناسانى مسولمانان كراو بە سى بەشەو: ديار ربيعة، ديار مضر— و ديار بكر) دەگرتەو. (المقدسى، 1991: 136؛ ابن حوقل، 1938: 7/1، 225/1؛ ياقوت الحموى، 1995: 494/2؛ ابن شداد: 1431: 112) بەھۆى ئەوۈى كە شويىنى لەوۈپاندنى مەر و مالاتەكانىان بو و لە زمانى عەرەبشدا، وشەى ديار بە ماناى ھەوار دىت (الازھرى، 2001: 294/2؛ الصاغانى: 1970، 268/1)، دەتوانىن بلىين ديارىكر زياتر ناوچە كوردنشىنەكانى دەگرتەو كە (بلاد ديار بكر) ناۋى ھاتوۈ ناۋەندەكەى شارى آمد بو. (الھمدانى، ۱۸۸۴: 132، 136؛ ابن حوقل، 1938: 7/1؛ المقدسى، 1991: 137؛ الفزويى، د.ت: 351)، بۆيە دەبىين لەسەردەمى ئىسلامى ھۆزە عەرەبەكان زياتر لە ھەرىمى جەزىرە بۆلۈپونەوۈ لىرە پاشخانىكىشيان ھەبۈە و بە ناوچە كە ئاشنا بون. (السليمان، 1985: 35)، ھەروھەا بەھۆى ئەوۈى ھەرىمە كە زياتر بە ئاشتى و بەخشىنى سەرانە فەتھكراون. (خليفة بن خياط، ۱۹۹۳: 65)، ئەمەش ھۆكارىكى ترە كە بۆتە ھۆى ئەوۈى رىژەى عەرەب لە سەرلەبەرى ھەرىمە كە بەگشتى و بە ناوچە كوردنشىنەكان بەتايبەتى بە زەقى تىيىنى بكرىت و شار يان باژىرىك نەبىت، كە ھۆزىك يان زياترى عەرەبى لى نىشتەجىنەبويى.

دواى كۆتايھاتى فەتھكردنى زۆربەى ناوچەكانى ھەرىمى جەزىرە بونى بەبەشلىك لە دەۋلەتى ئىسلامى، فاتىحە مسولمانەكان، دەسەلاتى خۇيان چەسپاندو بەشپوۈى ناوچەكانى تر راستەوخۆ، پرۆسەى بۆلۈ كوردنەوۈ نىشتەجىكردنى عەرەب دەستى پىكرد. (ابن الاثير: 1999: 326 / 2؛ ابن العديم: 2016: 242/1) وەك زانداۋە (ھرىمە بن عرفة الياروقى: م: 34/654ز)، بە پىشەنگى ئەو كەسانە دادەندرىت، كە رابو نەخشەى موسلى كىشا و بە بەرنامە بەسەر ھۆزە عەرەبەكانى دابەشكرد و نىشتەجىكردن و زەۋىەكانى دەوروبەرى و بەخشىنەوۈى بەسەرياندا، ديارە ئەم بىنەمالە و

هۆزه عه‌ره‌بانه یاوه‌ری بون و پشکدارییان له فه‌تجی هه‌رئمه‌که کردبو. (البلاذري، 1988: 323؛ قدامة بن جعفر، 1981: 382؛ ابن الفقيه، البلدان، 1996: 177).

له‌لایه‌کیتره‌وه وا دیاره ئه‌وه هۆزه عه‌ره‌بانه‌ی وا له موس‌ل نیشه‌جێکران، به‌شیکیان هۆزی خه‌زه‌ج^(xiii) بون که دواتر مزگه‌وتیکیان له‌شاره‌که بنیادنا که هه‌ر به‌ناوی خۆیانه‌وه ناسرا و به‌پێی بۆچونی میژونوسیکی هاوچه‌رخ ئه‌وه یه‌که‌م مزگه‌وت بوه له‌موس‌ل دروستکراو و به‌مزگه‌وتی خه‌زه‌جیه‌کان ناسرا. (القس سلیمان، 2013: 84 / 1).

هه‌روه‌ک پێشتر ئاماژه‌مان پێکرد، دوا‌ی ئه‌وه‌ی (عیاض بن غنم) شاره‌کانی بلد و سنجاری فه‌تک‌کردن و سه‌رانه‌ی به‌سه‌ر خه‌لکه‌که‌دا سه‌پاند، ژماره‌یه‌ک عه‌ره‌بی له‌هه‌ردو شاره‌که نیشه‌جێکرد (قدامة بن جعفر، 1981: 314) و ده‌کریت بێتین ئه‌م سیاسه‌ته له‌زۆریه‌ی شاره‌کان پیاوه‌کران و تا‌وا‌ی لێهات دانیشه‌توانی هه‌رئمه‌که بونه‌دو به‌ش: عه‌ره‌ب و عه‌جه‌م و (الولید بن العقبه) بۆ راییکردنی پیداو‌یستی و کاروباری عه‌ره‌به‌کانی هه‌ریمه‌که دانرا. (الطبري، 1969: 273/4، ابن الأثير، 1999: 357/2).

هه‌ر له‌رۆژگاری فه‌تک‌کردنی جه‌زیره‌دا، (عیاض بن غنم) سه‌رکرده‌یه‌کی به‌ناوی (صعصعة العبدی) (م: 70/ك/689) له‌سه‌ر شاری ئامه‌د دانا، ئه‌ویش پێنج سه‌د که‌سی له‌ئامۆزاکانی خۆی و عه‌ره‌بی دی له‌وانه‌ی له‌خزمه‌تی دابون، له‌شاره‌که نیشه‌جێ کرد (الواقدي، 1997: 152/2؛ برهان حنا ایلیا، 2008: 78) و پاش ئه‌وه‌ی شاری (رأس العين) فه‌تک‌را، عه‌ره‌به‌ فاتیه‌کان سو‌دیان له‌زه‌ویه‌کانیان وه‌رگرت و به‌شێوازی اقطاع به‌کاریان هینان. (البلاذري، 1988: 177).

که‌سه‌یه‌تییه‌ک به‌ناوی خالید له‌گه‌ل ئامۆزاکانی و پیاوانی هۆزه‌که‌ی، له‌ده‌قه‌ری زه‌بیدی ولاتی یه‌مه‌نه‌وه هاتنه‌سنجار و به‌یه‌کجاری تیا‌دا نیشه‌جێبون و پاش ماوه‌یه‌ک ییری ولاتی خۆیان ده‌که‌نه‌وه و به‌شێعر گوزارش‌ت له‌سو‌زو خۆشه‌و‌یستی خۆیان ده‌کرد:

أيا جبلي سنجار ما كنتما لنا ... مقيظا ولا مشى ولا مترجعا
ويا جبلي سنجار هلا بكيتما ... لداعي الهوى منا شتيتين أدما
فلو جبلا عوج شكونا إليهما ... جرت عبرات منهما أو تصدعا

بکی یوم تلّ المحلبة ضابء ... وألهی عویدا بئّه فتقنعا». (الخالدیان، 1995: 92؛ الزمشخري، ۱۴۱۲: 298/1؛ یاقوت الحموی، 1993: 1230/3)،

واتا ئه‌ی شاخه‌کانی سنجار هیچ کات ئیوه‌نه‌بون بۆ ئیمه‌.... به‌هاوینه‌هه‌وار و زستانه‌هه‌وار و شوێنی مانه‌وه ئه‌ی شاخه‌کانی سنجار ده‌بۆمان بگه‌رن..... بۆ خواستی ئه‌وین که له‌یه‌کتر جیا‌ین فرمێسک بپێژن
ئه‌گه‌ر سکالامان برذبوا بۆ هه‌ردو شاخی (عوج) ده‌گه‌ریان یا له‌ت له‌ت ده‌بون.
رۆژی گرد محلبی (ضابئ) گه‌ریا، (عوید) یش که‌چه‌که‌ی خافلاند و قه‌ناعه‌تی به‌خۆی هینا

له‌درێژه‌ی نیشه‌جێکردندا، له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ عثمان بن عفان (24-34/ك/645-654) چه‌ند تیره‌یه‌کی عه‌ره‌ب له‌ناوچه‌ سنوریه‌کانی هه‌رئمی جه‌زیره‌ نیشه‌جێکران (یاقوت الحموی، 1995: 328/1)، هه‌روه‌ها معاویه بن أبی سفیان (م: 60/ك/679) که‌والی شام بو، بۆ پته‌وه‌کردنی پێگه‌ی موس‌لمانان له‌ناوچه‌که، بپاریدا هۆزه‌عه‌ره‌به‌کوچه‌ره‌کان له‌شوێنه‌چه‌پ و لاریکان و دور له‌شار و ئاوه‌دانی نیشه‌جێبکات و پێگای پێدان زه‌ویه‌ی خاوه‌نده‌کان

ئاوهدان بکهونهوه و بهناوی بهین و ئهم سیاسهتهی له دیار په بیعه و دیار مضر- جیبه جی کرد و هۆزه کانی تمیم و قیس و آسدی نیشته جی کرد و تیره و خیله کانی رپیعه شی له ههواری خۆیان جیگیر کرد. (یاقوت الحموی، 1995: 328/1، 40/5).

جاری واش هه بو، به هۆی شهر و مملانیکی خهلیفه علی بن ابی طالب (35-40ك/656-661ز) له گهڵ معاویه و خهواریح، یاخود به هۆی شهر لایه نه ناكوکه کانی خهلافهتی ئیسلامی، که بهرپاده بو، خه لک ناچارده بو روبکه نه شوینیکی تر، بۆ نمونه ده میك سوپای علی کوفه ی گرت و تانه و توانج له خهلیفه عوسمان ده گیرا، چهند بنه ماله یه کی هۆزه کانی (بنی کنده) و (بنو احمر بن عمرو) و (بنو الحارث) و (بنو الاجذم) پێیان نهنگی بو، گوێیان له تانه دان له خهلیفه ی کوژراو بیت، بۆیه کوفه یان به جیهیشت و په یوه ندیان به معاویه وه کرد^(xiv)، ئه ویش له ترسی ئه وه ی نه چنه شام و له ویش پشیوی دروست نه کهن، بریاریدا، که له شاری نه صبیین نیشته جیان بکات. (البلاذری، 1996: 296/2)، ههروه ها له وشاره که دا زهوی کشتوکالی بۆ دابینکرن. (الکلبی، 1988: 149/1؛ ابن سعد، 2001: 243/6، ابن عساکر، 1995: 149/40).

له میانه ی ئه وه هه والانه ی له شهر و ئالۆزیه کانی نیوان خهلیفه علی و معاویه ده وین، ده رده که وێ، که عه رب له هۆزی (کنانه و النخع)، له نه صبیین نیشته جیونه و رۆئیان له پیشهات و روداوه کان گیراوه. (خليفة بن خياط، ۱۹۹۳: 197، 253، 256؛ مؤلف مجهول، د.ت: 251؛ ابن قتيبة، 1992: 369 / 1). ههروه ها عه ربی (بنو نمیر) که له ده وره بهری موسل نیشته جی بون، به هۆی شهر یان له گه ل (بنو کلب)، شوینی خۆیان به جیهیشتوه و له ناوچه کانی جهزیره گیرساونه ته وه. (فائزه محمد، القس سليمان، 2013: 85/1).

سه بارهت به عه ربی جهزیره و بزافه کانی خهواریح: وهك رونه له سه رده می ئومه وێ، بزافه کانی خهواریح^(xv) که وته چالاک و بون به مه ترسیه کی گه وره بۆ سه ر ده و له تی ئومه وێ، که به درێژای ده سه لاتیان، به چهن دین بزافی چه کداری رابون و چهن دین شهر و لیکدانیان له گه ل سوپای ئومه وێ ئه نجامدا^(xvi)، ئه گه ر له میژوی ئه م بزافانه بروانین، ده بینین زۆربه یان له هه ریمی جهزیره ده رکه وتون و ئه م هه ریمه بۆته مهیدانیکی گونجاو و له باری بزاف و جموجۆل و چالاکیان و له وێوه هیرشیان ده کرده سه ر موسل و یاخود له وێوه هه لده کشانه به رزایه کانی ئه رمینیا یان ده هاتنه هه ریمی چیاو شاره زور و هه ریمه کانی دی، ئه وه ی ئاشکرایه له سه رده می ئومه وێ رپه ری سه رجه م ئه م بزافانه هه ر عه رب بون و زیاتر لایه گرانیان له نیو هۆزه کوچه ریه کان بون (محمد جاسم الحمادی، 1977: 147، فائزه محمد، د.ت: 150-151).

له راستیدا، ئه وه هۆزانه ی که وا ناسرابون، مه یلی خهواریحیان هه یه و که متر له گه ل ده سه لاتی ئومه وێ بون و زیاتر له جهزیره خرپوبونه وه و ئه مه ش پاساوی ئه وه یه که زۆربه ی بزافه کان له وێ سه ریان هه لداوه و ئه وه ناوچه یه درێژکراوه ی عێراق و شامه و ئه وێیان به نیشتمانی خۆیان ده زانی و به چری لێی بلامونه توه و هه ر بۆیه ش بۆته مۆلگه یه کی خهواریح و به تایبه تی هۆزی شه بیان.

کاتیک سه رکرده کانی خهواریح هه لده گه رانه وه، یه کسه ر له نیو تیره و خیله عه ربه کانی هه ریمی جهزیره، لایه نگریان په ی داده کرد، ئه مه ش به لگه یه کی رونه له سه ر ئه وه ی که ده یان هۆز و مالبات و خیل عه رب له و ناوچانه نیشته جیون،

هه‌روه‌ها به‌هۆی بونی خه‌واريج، هه‌رئيمه‌که به (الجزيرة الخارجية) وه‌سفکراوه و دانیش‌توانه‌که‌ی وا هه‌ژمارکراون، که زۆربه‌يان خه‌واريجن. (ابن عبد ربه، 1404هـ : 276/7؛ سبط ابن الجوزي، ١٣٠٢ : 96/14)، هه‌ر به‌هۆی هه‌ژمونی خه‌واريج و زالبونيان به‌سه‌ر ناوچه‌که‌دا، چيای سنجار به (جبل الشراة)، يان (ناحية الشراة) ناوناوه (ابن الفقيه، 1996: 285)، ئهمه‌ش زياتر ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ری زنجيره‌ چياکانی سنوری عێراق و هه‌رئيمه‌که‌ی گرتۆته‌وه. (الهمدانی، 1884: 133)، که به‌لگه‌ی ئه‌وه‌يه عه‌ره‌به‌کانی هه‌رئيمه‌که په‌يتا‌په‌يتا په‌يوه‌ندييان به بزافه‌ خه‌واريجه‌وه ده‌کرد، زيادبونييشيان به‌رده‌وام بوه. (عطا عبدالرحمن، 2007: 239).

له سالی (66ك/685ز) (المختار الثقفي) له ئومه‌وييه‌کان ياخي‌بو و چه‌ند ناوچه‌يه‌کی جه‌زيره و هه‌رئيمی چيای خستۆته بن ده‌ستی خۆيه‌وه، ئه‌وه‌ی لێره جێگه‌ی بايه‌خه‌ ژماره‌ی سه‌ربازه‌کانی به هه‌زار که‌س خه‌مليندراون. (البلاذري، 1996: 396/6؛ الطبري، 1969: 39/6؛ الدينوري، 1960: 292) ئهمه‌ش به‌لگه‌ی ئه‌وه‌يه، ژماره‌يه‌کی زۆری عه‌ره‌بی ناوچه‌که په‌يوه‌ندييان پێوه‌کردوه.

هه‌وه‌ها له سه‌رده‌می خه‌ليفه (عبدالملك بن مروان: 65-85ك/685-705ز) و له سالی (76ك/697ز)، رېبه‌رئیکي خه‌واريج به‌ ناوی (صالح بن مسرج). (الطبري، 1969: 216/6)، له هۆزی تميم، شيا ده‌ست‌بگري‌ت به‌سه‌ر هه‌رئيمی جه‌زيره و موسڵدا و له‌وانه‌ش شارێ دارا و بۆ ماوه‌يه‌ک درێژه به‌ چالاکی خۆی بدات و ژماره‌يه‌کی زۆری ئه‌ندامانی بنو ربیع‌ه‌و خه‌لکی تر له‌گه‌ڵ بون. (الطبري، 1969: 220/6).

دوای کوژرانی صالح، جیگرئیکي به‌ ناوی (شبيب بن يزيد) درێژه‌ی به‌ خه‌باتی چه‌کداری دا (xvii) و له نێوان سنجار و نه‌صيبين و دارا و ئامه‌د و داقوق چالاکی هه‌بوه. (الذهبي: 2006: 146/4) و خه‌لکی هانداوه، له‌ دژی ئومه‌وييه‌کان راپه‌رن. (الجاحظ، 1423هـ : 126؛ البلاذري، 1996: 17/8) هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ مه‌به‌سته په‌يوه‌ندی له‌گه‌ڵ کورده‌کانی ئه‌وێشدا هه‌بوه (xviii).

ئه‌وه‌ی جێگای سه‌رنجه‌ له‌م بزافه‌دا، ئاماده‌بون و به‌شداریکردنی به‌لکو سه‌رکردایه‌تيکردنی ژنانه‌ تيايدا، له‌مه‌ش زياتر دايکی شه‌بيب که ناوی (جهيزة) بو، پاش کوژرانی کوره‌که‌ی، بۆ ماوه‌يه‌ک و تا کوژرانی رېبه‌رايه‌تی بزافه‌که‌ی کرد و وێرای پياوان دوسه‌ت ژنیشی— له‌گه‌ڵدا بو. (الاسفرايني، الفرق بين الفرق، 1977: 90؛ الصفدي، 2000: 59/16)، که له‌لایه‌ن خه‌لکی جه‌زيره و شاره‌زور و رۆژئاوای هه‌رئيمی چياوه، پشتيوانيان هه‌بوه‌و خۆشيان له‌وناوچه‌ گيرساونه‌ته‌وه. (عطا عبدالرحمن، 2007: 253).

له درێژه‌ی بزافه‌کانی خه‌واريج، سالی (119ك/737ز)، (بهلول بن بشر-الشيبياني)، له شوێنئیکي هه‌رئيمی جه‌زيره‌ ده‌رکه‌وت و که‌وته جموجۆل و چالاکی سه‌ربازی و کۆمه‌لێ عه‌ره‌بی ناوچه‌که له‌ده‌وری کۆبونه‌وه، ئه‌وه‌تا له هه‌وائیکدا هاته‌وه "شوێنکه‌وتوانی له‌ خزماني خۆی و خه‌لکی جه‌زيره‌ بون" (البلاذري، 1996: 19/9)، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی سه‌ره‌تا ژماره‌ی لایه‌نگرانی چل تا هه‌فتا که‌سيك بون، به‌لام دواتر بۆته مه‌ترسی بۆسه‌ر خه‌لافه‌تی ئومه‌وی، بۆيه خه‌ليفه‌ ژماره‌يه‌کی زۆری سه‌ربازی نارده‌ سه‌ری و له شه‌رێکدا له نزیک دێرئیکي هه‌لکه‌وتو له نێوان جه‌زيره و موسڵ به‌هلول کوژرا و کوژتای به‌ بزافه‌که‌ی هێنرا. (البلاذري، 1996: 19/9؛ مسکويه، 2000: 108/3؛ ابن الاثير، 1999: 241/4؛ سبط ابن الجوزي، 2013: 95/11).

تا کۆتایی سهردهمی ئومهوی، ده‌رکه‌وتنی رېبه‌رانی خه‌واريج درېژهی هه‌بوه و هه‌ر پاش له‌ناوبردنی بزافێك ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ده‌برد یه‌كێكی تر سهری هه‌لده‌دا، ئه‌وه‌تا له‌ ساڵی (127ك/744ز)، رېبه‌رێكی دی خه‌واريج به‌ ناوی (سعيد بن بجدل) له‌ هۆزی (نمیر)، ده‌رکه‌وت و روی کرده‌ ناوچه‌ی میڤگ (المرج) رۆژه‌ه‌لاتی موس‌ل^(xix). له‌وێش خه‌لکێكی زۆر له‌ ده‌وریدا کۆبونه‌ته‌وه‌ تا ژماره‌ی لایه‌نگرانی گه‌يشته‌ نزیکه‌ی پینج سهد که‌سێك (خلیفه‌ بن خیاط، 1379ه‌: 372، فائزه‌ محمد، د.ت: 154).

له‌میان‌ه‌ی گێرانه‌وه‌ی بزافی خه‌واریدا، ده‌زانین که‌ کۆمه‌لێك عه‌ره‌بی حومه‌ری (حمیر) له‌ ناوچه‌ی (المرج) گیرساونه‌ته‌وه‌ و یه‌كێکیان به‌ ناوی (أبا کرب) بزافێكی تایبه‌تی به‌ هۆزه‌که‌ی دامه‌زراندوه‌ و دواتر خۆی و لایه‌نگرانی چونه‌ته‌ ناو بزافه‌که‌ی (سعيد بن بجدل) ه‌وه‌ و دانی به‌ رېبه‌رایه‌تی ناوه‌. (خلیفه‌ بن خیاط، 1379ه‌: 372).

سهرباری هۆزه‌کانی (شیبان، نمیر و حمیر)، بنه‌ماله‌ و تیره‌کانی دیکه‌ی سهر به‌ قه‌یس و ته‌غلوبییش له‌ جه‌زیره‌ ب‌لاوبونه‌وه‌ و نیشته‌جێبون، ئه‌وه‌تا کاتیک مروانی بن محمد والی ئه‌رمینیا بو و هه‌واڵی کوژرانی خه‌لیفه‌ ولیدی بن یزید (125-127ك/742-744ز) ی پێگه‌ه‌یشت، خۆی بۆ شوێنگرتنه‌وه‌ی ده‌زانی و که‌وته‌ خۆی و داوای له‌ عه‌ره‌بی قیس و تغلب کرد به‌یعه‌تی پێدنه‌ و سهرئه‌نجام ده‌یان هه‌زار که‌سیان به‌ده‌نگیه‌وه‌ چون بونه‌ پشتیوانی و له‌ جه‌زیره‌وه‌ له‌ گه‌لیدا رویان کرده‌ سه‌له‌ب. (خلیفه‌ بن خیاط، 1379ه‌: 372؛ البلاذري، 1996: 424/6؛ ابن الاثير، 1999: 409/8). ته‌نانه‌ت چپای سنجار به‌ هه‌وارگه‌ی خه‌واريجه‌کانی هۆزی (بنو تغلب) ناوی هاتوه‌. (الهمدانی، 1884: 133) و زیاتر ئه‌وێ گۆره‌پانی چالاکیان بوه‌ (عطا عبدالرحمن: 2007: 242-243) و له‌ نه‌خشه‌که‌ی ابن حوقل (م: 367ك/977ز) دا، باکوری چپای سنجار به‌ هه‌واری ره‌بیعه‌ داندراره‌. (ابن حوقل، 1938: 207/1)

له‌ هه‌واڵیکێ دیدا که‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ کۆتایی سهردهمی ئومه‌وی، باسی قه‌یسیه‌کانی جه‌زیره‌ (قیس الجزیره) کراوه‌ که‌ له‌ خه‌لیفه‌ مروان ره‌نجا بون و د‌لیان شکابو. (البلاذري، 1996: 424/6) بۆیه‌ ده‌مێك خه‌لیفه‌ مروان بن محمد (127-132ك/744-749ز)، که‌ له‌به‌رامبه‌ر عه‌باسیه‌کان ده‌جنگا، جگه‌ له‌ (ابن حديد السلمي) که‌ برای شیرینی بوه‌، له‌ گه‌ل که‌سێکی دی که‌ به‌رپرسی پۆلیسی بو، ه‌یچ قه‌یسیه‌کی جه‌زیره‌ به‌ هانایه‌وه‌ نه‌چوبون. (الازدي، 1971: 330/1). به‌لام له‌ کاتی به‌ره‌نگاریونه‌وه‌ی له‌ گه‌ل له‌شکری عه‌باسیه‌کاندا، باس له‌وه‌ کراوه‌، که‌ سهد هه‌زار جه‌نگاوه‌ری له‌ خه‌لکی شام و جه‌زیره‌ له‌ گه‌ل بوه‌ له‌ عه‌ره‌ب و مه‌والی. (الطبري، 1969: 409/7؛ الأزدي، 1971: 307/1، 318، ابن الاثير، 1997: 393/4). ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ده‌رده‌خاته‌ که‌ چهند عه‌ره‌ب له‌ جه‌زیره‌ نیشته‌جێبونه‌، که‌ به‌شداریان له‌ سوپای مرواندا کردوه‌.

له‌ سا‌لانی (128-129ك/746-747ز)، که‌سێکی خه‌واريج به‌ ناوی (الضحاک بن قیس) له‌ هۆزی شه‌یبان له‌ دژی خه‌لافه‌تی سته‌م و سیاسه‌تی ده‌وله‌تی ئومه‌وی سهری هه‌لدا و هه‌ریمی جه‌زیره‌ی کرده‌ ناوه‌ندی چالاکیه‌کانی. (خلیفه‌ بن خیاط، 1379ه‌: 379؛ الطبري، الطبري، 1969: 322/7) و به‌پێی هه‌واڵیک ژماره‌ی لایه‌نگرانی به‌ ده‌یان هه‌زار که‌س خه‌م‌ل‌ندراوه‌ و گه‌یشته‌ سهدو بیست هه‌زار که‌س، دواتر له‌ گوندی (کفرتوئا)، له‌به‌رامبه‌ر سوپای خه‌لیفه‌ مه‌روان ده‌شکیت و خۆی و هه‌زاران که‌س له‌ لایه‌نگرانی ده‌کوژرین، به‌ گوێره‌ی هه‌واڵیک له‌نیو کوژراواندا نزیکه‌ی هه‌شتسه‌د ژن هه‌بون. (ابن الاثير، 1999: 352/4؛ ابن الجوزي، 1992: 266/7).

ئەوھى لېرە و لە بزاڤە كەى (شەبىب بن يەزىد) بۆ ئىمە گەنگە و شايەنى سەرنجە ئەوھىە كە ئامادەبون و بەشدارىي ژنان لە كار و كايەى سياسىي لە جەزىرە، بەلگەىە لەسەر ئەوھى كە ئەم عەرەبانە بە ژن و مآل و خاوخېزانەوھ هاتون بە يە كجارى نىشتە جېبونە.

(عمیر بن الحباب)، یه کتیک بو له سه‌رکرده ناسراوه‌کان، رۆل و ده‌نگوباسی دیاره له شه‌ره ناوڤیه‌کانی سه‌رده‌می ئومه‌وی، مال و باره‌گاکه‌ی له‌سه‌ر روبا‌ری (البلیخ) بو له جه‌زیره و ده‌میک کشایه‌وه زیدی خوی و هۆزه‌کانی قه‌یس له‌ده‌ور کۆبونه‌وه، که به‌کاری ده‌هینان بۆ هێرش‌کردنه‌ سه‌ر تیره و خێله‌کانی که‌لب و یه‌مانیه‌کان. (البلاذری، 1996: 59/7؛ ابن الاثیر، الکامل، 1999: 366/3) ئەمەش دەیسەلمێنیت که لەو ناوچانە، دەیان تیره و بنه‌ماله‌ی ئەم هۆزانە‌له‌وی نیشته‌جێبونه‌.

باسی دوه م: نیشته جیبونی عه ره ب له هه ری می چیا و شاره زور:

ئاشكرايه، ناوى ئەم ھەرئىمە بە چيايان چياكان ھاتو، چونكە ناوچە چيايەكان و چەند زنجىرە كۆيۈك، زۆربەى روبرەى ئەم ھەرئىمە پىكدەھيىن، ئەم ھەرئىمە لە سەردەمانى پېش ئىسلامدا، بە كوھستان دەناسرا. (الخطيب البغدادى، 1417ھ: 428/1)، كە پەيغىمبەر كوردى- ئىرانىيە و بە واتاى ھەرئىمى چيا، يان ھەرئىمىكى فېنك دىت و ئەم ناوھ لە سەردەمى ئىسلامىش ھەر بە كاردەھات و پاش ئەوھى فۆرمى عەرەبى وەرگرت و كرا (قەستان). (القزوینی، د.ت: 314)، ئەم ناوھش دەگەرئىتەوھ بۆ سەردەمى ساسانىەكان كە بۆ ناوچە شاخاویيەكانى رۆژھەلاتى كوردستانیان داناوھ و بەھۆى ئەوھ بوھ، كە زۆربەى پىكھاتەى خاكەكەى كۆيى بەرزى لىئوھ. (زرار صدیق، 2020: 38)، بە گوتەى ياقوتى ھەمەوى(م: 626ك/1229ز)، لە زۆربەى ولاتانى عەجەمدا، چەندىن شوپن ھەن، بە قوھستان ناودەبرپن. (ياقوت الحموی: 1995: 452/2).

ههروهها ناوه که ی له زمانی عهره بې بۆته قوهستان و له کوردیش ده بێته کوێستان، که تا پاش سهرده می ئیسلامی و له سه رچاوه عهره بیه کان جاروبار به قوهستان دیت، به لام وهک ئاشکرایه، عهره به کان، هه لدهستان، به وه رگێزانی ناوه تۆبۆگرافیهی کان بۆ زمانی عهره ی و له م روانگه وه ناوی (کوێستان) (قوهستان) یان کرده (اقلیم الجبال- بلاد الجبل) (xx).

سەبارەت بە دەستنیشانکردنی سنوری ھەرئیمی چیا^(xxi)، ئاشکرایە پێشتر ژمارەبەك قەكۆلەر راپونە بە دیاریکردنی ھەرئیمی چیاكان، ھەروەھا دیاریکردنی ئەو بەشەى ھەرئیمەكە، كە پتر كوردنشین و بەشێكن لە كوردستان و چەند شارێكى دەگرتەو. (النقشبندی، 2008: 34؛ نیشتمانی بشر، 1994: 16-18)، ھەروەھا زانیارییەكان جیاوازن و ناكړى بە شۆیوھەكى ورد سنورەكەى دیارى بكەین، گەرۆكەكانى مسوولمانان، راستە لە زۆر شتدا یەك دەنگن و ھەندى باژێر یەكلابونەتەو، كە سەر بە ھەرئیمى چیان، بەلام ھاوكات لەو جیاوازن، لەھەندىك شار، كە دەكەونە قەراغى ھەرئیمەكە و یەكلانەبۆتەو كە ئایا ئەمە سەر بە ھەرئیمى چیان یان نا، بە ھەرحال دەكړى پوختەى ئەم بۆچونانە چربكەینەو و بگەینە ئەو ئەنجامەى، كەپێشتر لىكۆلەرانی تر پێگەبشتون^(xxii).

سهره‌نجام به‌و شیوه‌یه دیاریکراوه، که له ولاتی ده‌یلهم و هه‌ریمی ئازهریجان ده‌ستپێده‌کات، تا‌کو خوزستان، هه‌روه‌ها له به‌شی رۆژه‌ه‌لاتی هاوسنوری هه‌ریمی ئه‌سفه‌هان و فارسه‌، له به‌شی رۆژئاواش هاوسنوری عێراق و جه‌زیره‌یه‌ (ابن حوقل، 1938: 427/2؛ الاصطخری، 2004: 195؛ السمعانی، 1962: 516/10).

سه‌باره‌ت به شارو باژیره کوردنشینه‌کان، که ناوه‌ڕۆکی بابته‌که‌ی ئیمه‌یه و به‌شیک بون له کوردستان، ده‌کرێ بڵێن، شاره‌کانی: دینه‌وه‌ر (ماه‌ الکوفه)، نه‌هاوه‌ند (ماه‌ البصره)، کرمانشاهان- کرمانشان، شاپور خواست، ماسبدان (ماسه‌بتان)، مبه‌رجان کودک، صیمه‌ره، سیسه‌ر، سه‌دخانیه. (ابن حوقل، 1938: 358/2) و له سه‌رچاوه‌کان به‌ زه‌قی ناویان دێت و باسه‌ده‌کرین، که زۆرینه‌ی دانیشته‌وانه‌که‌یان کوردبون.

دیاره‌هه‌ریمی چیاکان، هه‌رئیمکی پانوڤۆر و گه‌وره‌یه و له ده‌یان شار و باژیره‌و شاروچکه‌ پیکدیت، بۆیه‌ پرۆسه‌ی فه‌تکردنی له‌لایه‌ن مسوڵمانه‌كانه‌وه‌ ماوه‌یه‌کی درێژی خایاند، له‌ لایه‌کی تره‌وه، له‌ ورده‌کاری پرۆسه‌ی فه‌تکردندا بۆچونی جیاوازه‌یه، به‌ هه‌ر حال ده‌کرێ بڵێن، دوا‌ی شه‌ری جه‌له‌ولا، له‌ سالی له‌ سالی (16ك/637ز). (اليعقوبي، 1425هـ، 104)، به‌ره‌ به‌ره‌ باژیره‌کان که‌وته‌ن به‌ر شالای عه‌ربه‌ مسوڵمانه‌کان و یه‌ك له‌ دوا‌ی یه‌ك، هه‌ندیکیان به‌شه‌ر و هه‌ندیکیان به‌ ئاشتی و پیکهاتن فه‌تکران، هه‌ر به‌و هۆیه‌شه‌وه‌ سه‌رجه‌می شارو گونده‌کانی هه‌ریمی چیا به‌یه‌که‌وه‌ فه‌تکراون^(xxiii)، به‌لام ده‌توانین بڵێن، هه‌لۆیست له‌ هه‌ریمی چیا زیاتر دوا‌ی شه‌ری یه‌كلاکه‌ره‌وه‌ی نه‌هاوه‌ند له‌ سالی سالی (21ك/642ز) بو که به (فتح الفتوح) ناسراوه و به به‌رژه‌وه‌ندی عه‌ربه‌ فاتیه‌کان کۆتایی هاتوه و ناوچه‌که که‌وته ژێر ده‌سه‌لات و هه‌ژمونیانه‌وه^(xxiv).

هه‌روه‌ها له‌ پرۆسه‌ی فه‌تکردندا، چه‌ندین شه‌روپیکدادان رویداوه‌و خه‌لکی زیاد له‌ باژیره‌یک هه‌لگه‌راونه‌ته‌وه‌ و دژی مسوڵمانه‌کان راپه‌ریون و ئاماده‌نه‌بونه‌ ئه‌و مه‌رجانه‌ی به‌سه‌ریاندا سه‌پێندراوه‌ جیه‌جیایان بکه‌ن، وه‌ك سه‌رانه‌دان، له‌لایه‌ کیتیره‌وه‌ هه‌ندیک ناوچه به‌ شه‌ر فه‌تکراون و هه‌ندیکیش به‌ ئاشتی و به‌ رککه‌وتن^(xxv).

ده‌بینین (أبو موسى الأشعري)، ماوه‌ی پینچ رۆژ گه‌مارۆی دینه‌وه‌ری داوه‌ و رۆژیک شه‌ری له‌ گه‌ل خه‌لکه‌که‌ی کرد و دواتر به‌ ریککه‌وتن له‌سه‌ر خه‌راج و سه‌رانه‌ خۆیان به‌ده‌سته‌وه‌ دا. (البلاذري، 1988: 300؛ قدامه بن جعفر، 1981: 372؛ ابن الاثير، 1999: 399/2. له‌ کۆتایدا سه‌رجه‌م شارو گونده‌کانی هه‌ریمی چیا چ به‌شه‌ر چی به‌ ئاشتی فه‌تکراون، که به‌و مه‌رجه‌ی سه‌رانه و موڵکانه‌ بدەن و له به‌رامبه‌ردا فاتیه‌کان نه‌یان کوژن و گیانیان پارێزراو بێت. (زارر صديق، 2020: 21).

ده‌بینین له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌ گه‌ل خه‌لکی ماسبدان و سیروان به‌ ئاشتی ریککه‌وتن، به‌لام ده‌ستیان به‌سه‌ر زه‌ویه‌کاندا گرتوه‌و بونه‌ته‌ خاوه‌نی موڵکه‌کانیان. (البلاذري، 1988؛ 300، قدامه بن جعفر، الخراج، 1981: 372)، هه‌روه‌ها له‌ کاتی گرتنی نه‌هاوه‌ند، به‌لێن به‌ خه‌لکه‌که‌ی ده‌ده‌ن، که له به‌رامبه‌ر کردنه‌وه‌ی ده‌رگاکی قه‌لاکه‌، خۆیان و زه‌ویه‌کانیان پارێزراو ده‌بن، ئه‌وه‌تا به‌ کێک به‌ عه‌ربه‌ فاتیه‌کان ده‌لی: "ئایا پارێزراو ده‌بم له‌سه‌ر ضیاعه‌که‌ی خۆم. (الدینوری، ۱۹۶۰: 137). داوا‌ی دنیایی سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌ی ده‌کات، که له به‌رامبه‌ردا گه‌وه‌هه‌ریکی پێ نیشان ده‌دات، که نرخه‌که‌ی نازاندی‌ت و زۆر گرانبه‌ها‌وه. (الدینوری، ۱۹۶۰: 137).

سه‌باره‌ت به‌ نیشته‌جی‌بونی عه‌ربه‌ فاتیه‌کان له‌ هه‌ریمی چیا، دیاره‌ ئه‌م پرۆسه‌یه، هاوشیوه‌ی گشت ناوچه فه‌تکراوه‌کان، هاوته‌ریب بو له‌ گه‌ل پرۆسه‌ی فه‌تحد، ئه‌وان بۆ ئه‌وه‌ی پێی خۆیان قایم بکه‌ن و ده‌سه‌لاتی ئیسلامی جیگیر بکه‌ن و رینگه‌نه‌ده‌ن به‌ خه‌لکی ناوچه‌که له‌ خۆبه‌ده‌سته‌ودان په‌شیمان ببنه‌وه و هه‌لگه‌رینه‌وه، بۆیه‌ پێویست بو

فاتیحەکان ھەر یەكەكەیان لە شوێنێك نیشتهجێن و ئوردوگا و پایەگا دروست بکەن، ئەم سیاسەتە لە ھەرئێم چیاش پەرەوکر و چەند سەرکردەییەکی عەرەب بە مأل و خاوخیزان و فاتیحەکانەو نیشتهجێبون.

ھەر وەھا نیشتهجێبونی عەرەب، لەم ھەریمە، پێچەوانەیی ھەرئێم جەزیرە، لە سەردەمانی پێش ئیسلام نەبوو، ھەرچەند لە ھەواڵگەلێکی لاوازا، باس لەم بابەتە کراوە بۆ نمونە دەگوترێت گوايا شاری حلوان بەم ناوہ ناوئراوہ چونکە شاھێکی ساسانی ئەم شارەیی بەخشیبو بە حلوانی بن عمران لە ھۆزی قضاە. (یاقوت الحموی، 1995: 268/2).

لە راستیدا پرۆسەیی نیشتهجێبون ھاوشانی فەتھی ئیسلامی دەستی پێکردووە. (فرست مرعی، 2005: 459) و دەکرێ بڵێن، تەواو ھاوکات بوو، لەگەڵ تەواوکردنی فەتھکردن، کە بە سەرکەوتنی یەكلاکەرەوہی عەرەبەکان کۆتایی ھات جریری بن عبداللہ لە ھۆزی بوجەیل، پاش شەری جەلەولا و گرتنی حلوان و شارو شارۆچکەکانی دەورووبەری، رابو بە نیشتهجێکردنی بنەمالەکەیی خۆی ژمارەییەك لە خزم و کەسوکاری خۆی لە شارەکە. (البلاذری، 1988: 302؛ قدامە بن جعفر، 1981: 372)، بەگەواھی (البلاذری) وەچە و نەوہی جریری تا نیوہی دوہمی سەدەیی سییەمی کۆچی/ نۆیەمی زاینی لە شارەکە مابون. (البلاذری، 1988: 295).

ھەر وەھا (کسماداران)^(xxvi)، قەلایەکی دێریی ھەرئێم چیاو، دەکەوتە سەر رێگی دەینەوہر بەرەو ھەمەدان ھەر لەگەڵ پرۆسەیی فەتھکردندا کەوتە بەر شالاری عەرەبە فاتیحەکان، ئەوہو دەمێک لە قەلای میزگەوہ (مرج القلعة)^(xxvii)، رۆیان دەرکردە نەھاوہند، تا ئامادەکاری بۆ شەری گەورەیی نەھاوہند بکەن، ئەم قەلایە گەمارۆدرا، ئەوہو مسوڵمانەکان درێژەیان بە پێشەوہی دا بەرەو نەھاوہند و سەرکردەییەك بە ناوی (النسیر بن دیسم بن ثور (م: 35/ك655ز)، لە ھۆزی (العجل) راسپێردرا، کە درێژە بە دورپێچی قەلاکە بدا. (التمیمی، ۱۹۹۳: 44؛ الطبری، 1969: 330/4؛ یاقوت الحموی، 1995: 33/5)، ئەویش بەم کارە رابو و ھێزێکی زۆری لە پیاوانی ھۆزەکەیی خۆی لە ھۆزی حەنیفە یاوہری بون و لە دەورووشتی قەلاکە سەنگەریان گرت. (الکلبی، 1986: 554)، بۆیە ھیچ چەکدارێکی ئەم دو ھۆزە، لە گرتنی نەھاوہند و شەری گەورەکەیی (فتح الفتوح) بەشدار نەبون و لە دەورووشتی قەلاکە مانەوہ. (الطبری، 1969: 146/4؛ یاقوت الحموی، 1995: 285/5)، ئەوہتا الکلبی (م: 204/ك819ز) کە دەمێک نسیر دەناسیت، ئاماژە بەوہ دەدات، کە خاوەنی قەلای نسیرە. (ابن حزم، 1962: 314) و لەو رۆژوہ ئەم قەلایە بە قەلای نسیر ناوژەندکرا. (التمیمی، 1993: 44؛ یاقوت الحموی، 1995: 285/5). شایەنی باسە، ئەم سەرکردە عەرەبە تا سەردەمی خەلیفە عوسمان لە ناوچەکە مایەوہ و لە لایەن خەلیفەوہ کرا بە والی ئەصفەھان و تا سالی (35/ك656ز) مرد. (التمیمی، 1993: 44؛ الطبری، 1969: 330/4).

(کثیر بن شھان بن الحصین) لە بنەمالەییەکی ناوداری عەرەب بو و گەورە و سەرداری ھۆزی (المذحج) بو لە کوفە. (ابن سعد، 2001: 270/8؛ ابن حجر، 1415ھ: 427/5)، حصینی باپەرەیی لەسەر دەستی پێغەمبەر (د.خ) بوو مسوڵمان و ھەقائێکی دلسۆزی لیدەرکەوت و لە شەری ھەلگەراوہکان (حروب الردة)^(xxviii) کۆژرا. (ابن سعد، 2001: 270/8؛ ابن عساکر، تاریخ 1995: 32/50)، کثیر بۆخۆشی— ھەرچەند یەكلا نەبۆتەوہ، ئایا بۆتە ھەقائێ پێغەمبەر (د.خ) و اتا صەحابی یان نا، بەلام لە شەری قادسیە (15/ك636ز) رۆلی بەرچاوی گێرا، دواتر وەك کەسایەتیەکی دیاری عەرەب، رۆلی لە روداوہکان ھەیی و بەوہ دەناسرا، کە ھەوادار و لایەنگری ئومەویەکانە و ھەر لەسەردەمی ئەواندا پلە و پۆستی سەربازی و کارگێری وەرگرتوہ، بۆیە چەند مۆلک و ناوچەییەکی پێ بردرا، لەوانەش شاری

ماسه‌به‌تان(ماس‌بذان) له هه‌ریمی چیا، ئه‌ویش له‌وێ رابو کۆشکیکی گه‌وره‌ی بنیاتنا، که هه‌ر به‌ناوی خۆیه‌وه ده‌ناسرا(قصر-کثیر) ^(xxix)، هه‌روه‌ها ئه‌و مولکانه‌ی به‌ پشتاوپشت بۆ کور و نه‌وه‌کانی مانه‌وه و تا سه‌ده‌کانی دواتریش، واتا تا سه‌رده‌می عه‌باسی کور و نه‌وه و وه‌چه‌کانی له‌وێ هه‌ر مابون و خاوه‌ن ده‌سه‌لات و به‌رپرسیاریه‌تی بون. (ابن سعد، 2001: 270/8؛ ابن عساکر، 1995: 32/50؛ زرار صدیق، 2020: 72).

ئه‌وه‌تا (زوهرة بن حارس بن منصور بن قیس بن کثیر بن شهاب) یه‌کێک بو له نه‌وه میراتگره‌کانی و زه‌ویواری له ماس‌بذان هه‌بوه. (الکلبی، 1986: 283/1؛ البلاذري، 1988: 301)، و محهمه‌دی کوریشی— هه‌ر له ماس‌بذان نیشته‌جێبووه و به‌رێوه‌ی بردوه. (ابن سعد، 2001: 270/8؛ ابن عساکر، 1995: 32/50) ئه‌مه وێرای ئه‌وه‌ی له دینه‌وه‌ریش کۆشکی تایه‌ت به‌خۆی هه‌بوه. (البلاذري، 1988: 349؛ یاقوت الحموی، 1995: 404/5).

له‌لایه‌ کێتر ده‌کری بلیین عه‌ره‌به‌ فاتیه‌کان، ده‌مێک به‌ نیازی فته‌ح و شه‌ری نه‌یارنیان، رویانده‌کرده هه‌ر شوینیێک زۆربه‌ی جار ژن و مانیشیان له‌ گه‌ل خۆیان ده‌هینا، ئه‌مه‌ش ره‌نگه‌ ئه‌وه‌ی لی بخویندیه‌وه، که ئه‌مانه به‌ته‌مای مانه‌وه‌ی یه‌کجاره‌کی بونه و نیازی ئه‌وه‌یان نه‌بوو بگه‌رینه‌وه و لا‌تی خۆیان، هه‌رچه‌ند زانیاری له‌سه‌ر ئه‌و پرسه‌ یه‌کجار که‌مه و هه‌واله‌کان ئه‌وه‌نده دادمان ناده‌ن تا زیاتر له‌و پرسه‌ بکوڵینه‌وه و به‌لگه‌کان با‌ی ئه‌وه نین لی‌کدانه‌وه بۆ ئه‌م دیارده‌یه‌ بکه‌ین و تیشکی بخه‌ینه‌ سه‌ر، به‌لام له‌ په‌راوێزی چه‌ند ورده‌ روده‌اوێکه‌وه، ئه‌مه‌مان زیاتر بۆ رۆن ده‌بیته‌وه، بۆ نمونه له‌ ده‌می شه‌ره‌کانی هه‌ریمی چیاکان و له‌ کاتی چونی عه‌ره‌به‌کان له‌ کرمانشانه‌وه به‌ره‌و دینه‌وه‌ر و نه‌هاوه‌ند، توشی چیایه‌کی به‌رز هاتن که له‌ چه‌ند لوتکه‌ی نارێک پێکده‌هات و به‌رزی و نزعی ده‌که‌وته‌وه نێوانیانه‌وه، عه‌ره‌بێک ده‌مێک ئه‌م کیه‌وی بینی گوتی ئه‌وه هاوشیوه‌ی ددانه‌کانی سه‌میره‌یه و شاش و نارێکه، به‌ پاساوی ئه‌مه ناوی چیایه‌که نرا (سن سمیره)، سه‌میره‌ش ژنیکی بو له‌ هۆزی (بنو ضبة) ^(xxx) و یاوه‌ریان بو. (البلاذري، 1988: 301)، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی دیکه‌یه ده‌چێته پال ئه‌و به‌لگه‌یه‌ی که- وه‌ک پێشتر باس کرا- ئاماژه به‌ به‌شداری ژن کراوه له‌ بزافه‌کانی خه‌واریه‌کان.

له‌ میانیه‌ی ئه‌و که‌سایه‌تییه‌ عه‌ره‌بانیه‌ی، که له‌ زیدی خۆیانه‌وه کۆچان کردوه، (إدريس بن معقل العجلي)، که‌سایه‌تییه‌کی دیاری عه‌ره‌ب بو، له‌ سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ هشام بن عبدالملك (105-125ك/724-743ز) دا، به‌ خێله‌که‌یه‌وه له‌ کوفه‌وه کۆچیکرد و هاته‌ هه‌ریمی چیاکان. (البلاذري، 1988: 306؛ ابن الفقيه، 1996: 529) و له‌ ناوچه‌یه‌کی ناوه‌ندی هه‌ریمه‌که‌ گه‌رسایه‌وه و له‌ یه‌کێک له‌ گونده‌کانی هه‌مه‌دان به‌ناوی (مس) نیشته‌جێ بو. (البلاذري، 1988: 306) و پاشان وه‌ک له‌ هه‌والێک هاتوه، له‌ بارزگانیکی ناوچه‌که هه‌لگه‌رایه‌وه و کوشتی و ده‌ستی به‌سه‌ر ماڵ و سامانه‌که‌یدا گرت، له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و په‌فتاره‌ی په‌وانه‌ی کوفه‌ کراو ماوه‌یه‌ک زیندانی کرا، به‌لام ئه‌مه نه‌بوو هۆی ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لات و هه‌ژمونی بنه‌ماله‌که‌ی له‌ ناوچه‌که بپوکیته‌وه، به‌لکو دواتر ناوچه‌یه‌کی به‌فراوانی نێوان ئه‌صفه‌هان و هه‌مه‌دانی پاوان کرد و په‌زنامه‌ندی خه‌لافه‌ی ده‌ست خست، دوا‌ی خۆی عیسا‌ی کورپی به‌ یه‌کجاری جێگیر بو و ده‌سه‌لاتی فراوانتر کرد و بنیاتی شاری که‌ره‌جی دانا و جۆگا و ئاوی بۆ راکێشا. (السمعاني، 1962: 66/11؛ ابن الاثير، 1980: 90/3) و شورا‌یه‌کی به‌ده‌وریدا دروستکرد و ده‌ستی به‌سه‌ر ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ریدا گرت و ئاوه‌دانی کردوه و بوو هاوپه‌یمان و لایه‌نگری خه‌لافه‌تی عه‌باسی، بۆیه ئه‌وانیش رێگه‌یان پێ داوان و پۆستیان پێشکesh کردون. (ابن طيفور، ٢٠٠٢: 132، المرزباني، ١٩٨٢: 334)، پاش خۆی قاسمی کورپی عیسا‌ ناودار به‌ (أبو دلف العجلي: م226ك/841ز) بنیاتانی شاره‌که‌ی ته‌واو کرد و خزم و که‌س و خێله‌که‌ی تیدا نیشته‌جێکرد و به‌ شاری (کرج أبی دلف) ناسرا. (الکلبی، ١٩٨٨: 72/1) و خۆیشی

و به میری که رهج ناوی هاتوه (الکلبی، 1986: 550؛ الخطیب البغدادی، 1417: 412/12)، ته نانهت (ابی دولف) خۆی به شاهێ ساسانی ده چواند و وهك ئهو هه لسوکه وتی ده کرد، ئهم هه لۆیسته شی له بهیته شعریکیدا رهنگی داوه ته وه، که ده لێت:

"إني امرؤ كسروي الفعال ... أصيف الجبال وأشتو العراقا". (ابن عبد الربه، 1404هـ: 39/2؛ ابن الفقيه، 1996: 483، المسعودی، د.ت: 33/1؛ ياقوت الحموی، 1993: 1705/4).

به هه رحال خۆی و براکانی ماوهی سی و سێ سال ناوچه کهیان به ده سهسته وه بو (ابن حزم، 1962: 313) و به خۆیشی— که سایه تیه کی ناوداری ناوچه که و ده مپراست و نوینه ری خیلایه ی عه باسی بو. (البلاذري، 1988: 306؛ ابن الفقيه: 1996: 529).

هه ره له میانیه ی به رده و امبونی کۆچی تیره و بنه ماله عه ره به کان له کوفه و به سراوه به ریه ی چیاکان و ناوچه کانێ تر، له کۆتایی سه رده می ئومه ویدا، که سایه تیه ک به ناوی (خشریم بن مالک) له کوفه وه روی کرده ماسبدان- ماسه به تان و له وی نیشه جی بو و هه نده ی نه برد مو لک و سامانیکی زۆری پیکه وه نا و پاش خۆی چی زه ویوزاریکی هه بو به میرات بو کور و نه وه کانێ مایه وه که ئه وه ی زانراوه تا نیوه ی دوهمی سه ده ی سییه می کۆچی/نۆه می زایینی هه ره له شاره که مابون. (البلاذري، 1988: 301)، له لایه کی تر ئه گه ره له ورده کاری روداوه کانێ سه رده می خه لیفه عبدالملك بن مروان وردبینه وه، ئه و یاخیه ونانه ی، که وا ده رکه وتن، وهك بزافی مصعب بن زویپر (م: 72ک/691ز) و موختاری ته قه فی (الثقفی) و هه ریه ی چیاکان بو مه ی دانی شه ر و روبه رونه وه کانیا، لیره وه بو مان ده رده که یت، که ژماره یه کی زۆری عه ره ب، له و هه ریمان هه بونه و هه ره لایه کی سیاسي، بو درێژه دان به خه بات و خۆبه هیژکردنی، چه کداران و لایه نگرانی هۆزه که ی له گه ل بون، ئه وه تا فروه بن نوفل الاشجعی (م: 41ک/661م)، خۆی و پشتیوانه کانێ، چۆته شاری حه لوان و له وی خه راجی کۆکردۆته وه و به سه ره لایه نگرانی دا به شه کردوه. (الدینوری، 1960: 211)، تا هاتوه ژماره ی لایه نگرانی زیادی کردوه (فائزه محمد، د.ت: 152).

هه روه ها بزوتنه وه ی (مطرف بن المغیره (م: 50ک/670ز)، سالی (77ک/696م) ده رکه وت و له رۆژئاوای هه ریه ی چیا گیرساوه ته وه، سه ره تا چۆته حه لوان شه ری کورده کانێ کرد و ژماره یه کی لی کوشتن، ئه و جا چۆته هه مه دان و دینه وه ره (ماه دینار)، و له وی براکه ی هاوکاری کردوه (ابن الاثیر، 1999: 466/3؛ ابن خلدون، ۱۹۸۱: 200/3)، که خۆی و باوک و براکانی، باشترین و دلسوزترین که سی بون، هه ره بۆیه ش چالاکیه کانێ بردۆته مه دائین و رۆژئاوای هه ریه ی چیا. (عطا عبدالرحمن، 2007: 256)، له ویش خه لکه که ی هاوکاریان کردوه. (ابن الاثیر، 1999: 466/3)، لیره دا به دیارده که ویت، که عه ره به کان له کاتی به رپوه بردنی هه ریه کوردنشینه کان خۆیان و که س و کاره کانیا بۆ شوینی مه به ستدار کۆچیان کردوه.

سه باره ت به شاره زور، ئاشکریه که ناویکی جوگرافی دیرینه و ده رکه وتنی بو سه رده مانی پیش ئیسلام ده گه رپه وه (xxxi)، له میژودا زیاتر وهك ده قهرێك ده ناسرا نهك ناوه ندیکی ئاوه دانی و له ژماره یه ک باژیر و شاره دی و گوند پیکده هات، هه رچه ند خودی یه کێك له و شارۆچکانه هه ره به شاره زور ناوه دبرا که ناوه ندی ناوچه که بو، گه رۆک موسعه ری کوری موه له له ی خه زره جی (م: 390ک/1000ز) که به خۆی پاش سالی (341ک/952ز) به شاره زوردا گوزه ری کردوه ده لێت ناوچه که

بریتیه له باژێرگه‌لیک و گونده‌وارێک. (الخزرجی، 1995: 11؛ زرار صدیق، 2020:)، واتا له شاره‌زور ئاوه‌دانیه‌کی وا گه‌وره‌ی نه‌بوه، که پێی بگوتریت شار، به‌لکو چه‌ند شارۆچکه‌و گه‌وره‌ی دی و گوندی لی بوه‌و ئه‌مانه له سه‌ره‌تای فتوحاتی ئیسلامیدا ناویان هاتوه‌.

ده‌قه‌ری شاره‌زور له‌گه‌ڵ بچوکییه‌که‌ی هه‌ریمێکی ناسراو بو و له‌ روی کارگێڕیه‌وه له سه‌ره‌تای فه‌تی ئیسلامیه‌وه تا دوا ساڵه‌کانی سه‌رده‌می خه‌لیفه (هارون الرشید: 170-193ک/786-809ز)، سه‌ر به‌ موس‌ل بو و موس‌لێش ناوه‌ندی هه‌ریمی جه‌زیره بو، ئه‌وه‌تا له هه‌والێکدا، که ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ کۆتایی سه‌ده‌می ئومه‌وی، وا داندراوه که سه‌ر به‌ موس‌له. (الطبري، 1969: 353/7)، به‌لام پاشتر و له سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ی ناوبراو، شاره‌زور له موس‌ل دابڕێراو و له‌گه‌ڵ دارا ئاباد و صامه‌غان، کرانه‌ی کوره‌ی سه‌ربه‌خۆ و له‌لایه‌ن یه‌ک والیه‌و به‌رپوه‌ ده‌بران و به‌ ناوی ویلایه‌تی شاره‌زور ناسرا. (البلاذري، 1988: 325؛ قدامة بن جعفر، 1981: 383؛ ابن الاثير، 1999: 418/2، 276/19، الحمیری، 1980: 350)، له سه‌ده‌کانی دواتریش ناوی چه‌ند قه‌ڵاو شارێکی تری شاره‌زور هاتوه‌ (القزوينی، د.ت: 398) وه‌ک: قنا که ره‌نگه هه‌ر قسنان بێت، تیرانشاه، ده‌یله‌مستان^(xxxii)، دزدان^(xxxiii)، بیر^(xxxiv)، (نیم از راه)^(xxxv)، یاخود (نیم راه)^(xxxvi)، که ماوه‌یک به‌ناوه‌ندی هه‌ریمه‌که داندراوه. (یاقوت الحموی، 1995: 375/3). ئه‌م شوڤینانه ناویان له‌گه‌ڵ یه‌ک هاتوه، و وادیاره هه‌نده له یه‌کدی دور نه‌بونه. (البلاذري، 1996: 324/13).

شایانی باسه، جێگا و شوێنه‌واری ئه‌م ئاوه‌دانیانه تا ئیستا یه‌کلانه‌بۆته‌وه، که ده‌که‌ونه کۆی شاره‌زوره‌وه هه‌روه‌ها بیرو بۆچون له‌سه‌ر ده‌ستینیشانکردنی شوێنه‌که له رۆژگاری ئه‌مڕۆدا هه‌نه، به هه‌رحال، ئیمه له‌م لیکۆلینه‌وه، شاره‌زورمان به به‌شێک له هه‌ریمی چیاکان داناوه. (الطبري، 1969: 176/9).

سه‌باره‌ت به فه‌تی شاره‌زور، له سه‌رده‌می خه‌لیفه عمر بن الخطاب (13-23ک/634-644ز)، فه‌تحرکراوه‌وه ده‌رباره‌ی سائی فه‌تحه‌که‌شی، له دوا‌ی هه‌ر یه‌که له حلوان و ناوچه‌کانی موس‌ل، فه‌تحرکراوه^(xxxvii) و ئه‌انه‌ش له نیوان سالیانی (16-19ک/637-640ز)، فه‌تحرکراو و لێره‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که شاره‌زور له ده‌ورو به‌ری سالیانی (20ک) فه‌تکرا. (فائزه محمد عزه‌ت. د.ت: 141).

سه‌باره‌ت شیوازی فه‌تی هه‌ریمه‌که، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی زۆربه‌ی سنوری هه‌ریمه‌که به شه‌ر فه‌تحرکراوه، به‌لام به‌شێک له دانیشتوان، دوا‌ی گه‌مارۆدانیان به رێککه‌وتن خۆیان به‌ده‌سته‌وه داوه، ئه‌وه‌تا به‌گیرانه‌وه، له خه‌لکی به ته‌مه‌نی ناوچه‌که، ئاماژه به‌وه دراوه، که دانیشتوانی (صامغان و داراباذ)، رازی بون سه‌رانه و مولکانه‌ بدن و له به‌رامبه‌ردا گیانی خۆیان و خیزانیان پارێزراو بێ. (البلاذري، 1988: 325، الطبري، 1969: 176/9)، ده‌توانین ب‌لێین، ئه‌م خۆ به‌ده‌سته‌وه‌دانه‌شیان إجباری بوه، چونکه به‌پێی ئه‌وه‌ی دواتر خه‌لکه‌که‌ی هه‌لگه‌راونه‌ته‌وه‌و جارێکی تر باج و خه‌راجیان به‌سه‌ردا سه‌پێندراوه (البلاذري، 1996: 324/13)، به ده‌رده‌که‌وێت، که خۆ به‌ده‌سته‌وه‌ دانیان به په‌زامه‌ندی خۆیان نه‌بوه.

به شیوه‌یه‌کی گشتی به‌هۆی ئه‌وه‌ی خه‌لکی شاره‌زور له‌دژی ده‌سلاتدارانی ناوه‌ندی خه‌لافه‌ت بون، ده‌بینین دانیشتوانی شاری دزدان، وا ناسراو، که سه‌رکرده‌کانی له‌گه‌ڵ خه‌لافه‌ت ناکوکن. (القزوينی، د.ت: 398)، بۆیه ئه‌م ناوچه‌یه به‌رده‌وام بۆته په‌ناگه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی له ده‌سلات هه‌لگه‌راونه‌ته‌وه‌و، هه‌روه‌ها به په‌ناگه‌ی هه‌مو ترساو په‌لامار

دراوێك ناوی هاتوه. (ياقوت الحموی، 1995: 375/3)، بونی گروپه خهواريجه كانیش له شارهزور بههۆی گونجاوی ناوچه كه بوه، كه دور بوه له ناوهندی خهلافهت، ئەمەش بۆته هۆی ئەوهی له ناوچهیه خۆیان ببینهوه. (فائزه محمد عزهت، د.ت: 151).

ئەوهی جیگهی سهرنجه ئەم ئاخفتنهی لهسهر شارهزور كراوه، كه گوايه پهناگه وههتوانی كهسانی ههنگه راوهو یاخیه، له واقیعدا ههر وابوهو ئەم بۆچونه له جیگای خۆیهتی، ئەگەر له بزاف و جموجۆلی رێبه رانی خهواريج وردبینهوه تێدهگهین، كه ئەم بزافانه دههنگه سهریان ههنگه داو له لایهین سهركردهو بهرپرسانی دهولهتی ئومهوییهوه فشاریان دهخرايه سهرو تهنگاو دهكران، ئەوا به خۆیان و چه كدارو لاینگرانیانهوه، كه زۆربهی ههره زۆریان له پیاوانی هۆزه عهره به كان بون، ههنگه هاتن بۆ شارهزور تێدا جیگیر دهبون، دهكری بڵێن ئەمەش هۆیه کی بنه رهی بو بۆ ئەوهی رێزهیه کی بهرچاوی عهره ب رێژینه شارهزورهوه و به گوند و دهشت و چیايه كانیدا بڵاو ببنهوه، ئەوه تا یه كێك به ناوی (حوثره الاسدی)، بزافێکی راگه یاند و یه كسهر رويكرده دهفهری مهندهلی و دهلێن ئەمه یه كهس كهس بوه، دواي كوژرانی خهليفه علی له سالی (40ك/661ز) ده رچوه. (المبرد، ۱۹۹۷: 175/3) و له هه مان سالد (فروة بن نوفل الاشجعی)، له خهليفه علی جیابۆتهوهو به یاوه رپی پێنجسه د كهس له لایهنگرانی چۆته شارهزور و تا سالی دواتر، لهوی مايهوه (xxxviii) و دههنگه به رێككهوتنی نێوان معاویه و هسه نی كوری علیان زانی، شه رپی له دژی معاویه راگه یاند. (البلاذري، 1996: 163/5) ئەوجا له شارهزورهوه به رهو كوفه چون (البلاذري، 1996: 163/5) و له ماوهیه دا ژماره ی لایهنگرانی و چه كدارانی به (1500) مه زنده كراوه. (اليقوبي، ۱۹۹۶: 151). زیادبونی ژماره ی لایهنگرانی له شارهزور له (500) كه سهوه بۆ (1500)، كهس و مانه وهیان له ناوچه كه، به لگه ی نیشه جێبونی هۆزه عهره به كانه له هه رێمه كه.

له هه وانه كانی سه ردهمی عه باسیدا باس له وه كراوه، كه شارهزور بۆته مۆلگه ی شه بیانیه كان. (مسكویه، 2000: 259/3، 447/6)، ئەندامانی ئەو هۆزه به چری له ناوچه كه بڵاوبونه تهوهو له گه ل كورد دا، تیکه لی و خزایه تیای هه بوهو ژن و ژنخوازیان له نێوان هاتۆته ئاراوه، رهنگه سه رهتای ئەمه بگه رێتهوه بۆ سه دهمی ئومهوی، ده بین چهند رێبه رێکی خهواريج، كه له م سه ردهمه دهركهوتن، له هۆزی شه بیان بون و شارهزور بوه یه كێك له مه یدانه كانی هاتن و چون و چالاکیه كانیان و درێژهدان به خه باتی چه كدارییان.

(سعيد بن جندل الشيباني (م: 127ك/744ز) له سالی (127ك/744ز)، بزافێکی خهواريجی راگه یاند، سه رهتا وهك باسكرا، روی كردۆته ناوچه ی، مێرگ (المج) له باشوری موسل، دواي ئەوی ژماره ی لایهنگران و چه كداره كانی گیشه پێنجسه د كهس، رويان كرده شارهزور. (خليفة بن خياط، 1379ه: 372)، هه مان سالی (شيبان به عبدالعزيز الیشكری) (xxxix)، درێزه ی به بزاف خهواريجه كان دا و جهنگی له دژی خهليفه مهروانی كوری محمه د راگه یاند و له ناوچه كانی موصله وه كشایه وه بۆ شارهزور. (خليفة بن خياط، 1379ه: 387؛ البلاذري، 1996: 136/4)، كه وهك په ناگه به كاریه تیاوه، ئەمەش له سه ر پێشنیاری یه كێك له شوێنكه وتهوه كانی بوه، كه دیاره زانیوهیه تی شارهزور به كه لکی درێژهدان به خه باتی چه كداری دیت (الطبري، 1969: 353/7).

ههر له م سالانه دا (الضحاک بن قیس)، سه ركرده ی دیاری خهواريج (xl)، ههروهك پێشتر باسمان كرد، له هه رێمی جهزیره چالاکی هه بوه. (البلاذري، 1996: 266/9؛ ابن قتيبة، 1992: 412/1) دواي شهكسته ی بزافه كه ی له هه رێمی جهزیره ئەمیش روی كردۆته شارهزور. (خليفة بن خياط، 1379ه: 379)، لهوی له دژی سوپای ئومهوی جهنگاوه

(المقدسی، ۱۹۱۹: 55/6)، دواى چونی بۆ هه‌رێمه‌که، باس له زیادبونی ژماره‌ی لایه‌نگرانی کراوه و بونه به سێ تا چوار هه‌زار که‌س. (البلاذری، 1996: 229/8).

باسی سێیه‌م: له هه‌رێمی ئازهریجان.

سه‌باره‌ت به دیاریکردنی سنوری هه‌رێمی ئازهریجان^(xli)، به‌هۆی ئه‌وه‌ی جوگرافیناس و گه‌ڕیده‌کان زانیاری وردو ته‌واویان له‌سه‌ر ئه‌م هه‌رێمه‌ به‌ده‌سته‌وه نه‌داوه، هه‌روه‌ها جوگرافی ناسه‌کان له دیاریکردنی سنوری هه‌رێمه‌که رای جیاوازیان هه‌یه (کوثر اسماعیل حسن، 2002: 9)، بۆیه ئاسته‌نگه‌ بتواندری‌ت به ته‌واوه‌تی سنوره‌کانی هه‌ر چوارلای دیاری بکری‌ت، هه‌روه‌ها به‌هۆی ئه‌وه‌ی ئه‌م ناوچانه ئه‌وکات به ته‌واوه‌تی نه‌که‌وتبونه ژێر ده‌سه‌لاتی ئیسلامیه‌وه، ناتواندری‌ت سه‌ره‌له‌به‌ری به پارچه‌یه‌ک له سنوری جیهانی ئیسلامی دابندریت. (زرار صدیق، 2020: 43) هه‌روه‌ها ابن حوقل (م: 367/ک/978ز)، هه‌رسێ هه‌رێمی: ئازهریجا، ئه‌رمینیا و ئاران به یه‌که‌وه داناوه، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وه‌ک خۆی ده‌لێت ئه‌وه‌ی به‌ته‌مه‌نی خۆی بینویه‌تی، ئه‌م سێ هه‌رێمه هه‌رده‌م له لایه‌ن یه‌ک که‌سه‌وه به‌پۆه‌ برون. (ابن حوقل، 1938: 331/2)، هه‌روه‌ها. (المقدسی (م: 380/ه/990م) ئه‌م سێ هه‌رێمه‌ی کردوه به یه‌ک و ناوی (اقلیم الرحاب) ی لێ ناو. (المقدسی، 1991: 373).

به شێوه‌یه‌کی گشتی سنوری ئازهریجان ده‌که‌وته‌ نێوان هه‌رێمه‌کانی چیا و جه‌زیره و ئه‌رمینیا و ئاران جیلان- گه‌یلان و ده‌ریای خه‌زه‌روهه^(xlii)، به ئاخفتنیکی تر له شاری زنجانه‌وه ده‌کشا تا شاری به‌رده‌عه و ده‌یان شار، گوند، چیا و روبار له‌خۆ ده‌گرت. (مؤلف مجهول، 1423ه: 164؛ الاصطخری، 2004: 91)، و یه‌کێک له چیایه‌کانی هه‌رێمه‌که چیاى سبلانه^(xliii)، که چیایه‌کی گه‌لیک به‌رز و ناوداری جیهانی ئیسلامی بوه. (الاصطخری، 2004: 181؛ القزوينی، د.ت: 284).

ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به کوردستانه‌وه هه‌یه، ناوچه‌کانی خوارو و پوژئاوای هه‌رێمی ئازهریجان و گۆلی ئورمی، که ده‌بیته هه‌وسنوری چیاکان له باشوره‌وه هه‌وسنوری چیاکانی هه‌کاری له پوژئاووه، به پارچه‌یه‌ک له نیشتمانی کورد داده‌ندریت. (زرار صدیق، 2020: 45)، ئه‌م به‌شه‌ی هه‌رێمه‌که به زستانه هه‌واری کورده هه‌زانییه‌کان داندراوه. (ابن حوقل، 1938: 228/1). که شاره کوردنشینه‌کانی: ئورمیه، سلما، شنو، نه‌ریزی ده‌گرتوه. (ابن خرداذبه، 1889: 119، 213؛ قدامة بن جعفر، 1981: 11، ابن حوقل، 1938: 333/2-336)، هه‌روه‌ها کوردی ناوچه‌که شاروچکه‌ی (قندریه)یان بنیاد نا. (المقدسی، 1991: 377، 382).

ده‌رباره‌ی چۆنییه‌تی فه‌تحي هه‌رێمی ئازهریجان و کوی به پێکه‌وتن و کوی به شه‌ر بوه، زانیاری جو‌راو‌جو‌ر هه‌ن، هه‌روه‌ها ناوی سه‌هرکرده‌ی جیاوازه‌وه که له فه‌تحي ناوچه‌که به‌شدار بون^(xliiv)، پونه ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌وه‌ی سنوره‌که، ناوچه‌یه‌کی فراوانی له‌خو‌گرتوه‌و پتویستی به ماوه‌یکی دورودریژ بوه، تا به‌ته‌واوه‌تی خراوته بن ده‌ستی مسو‌لمانانه‌وه له‌دوا‌ی فه‌تحيشیه‌وه به‌رده‌وام خه‌لکه‌که‌ی له ده‌سه‌لاتدارانی خه‌لافه‌ت هه‌لگه‌پاونه‌ته‌وه. (زرار صدیق، 2020: 28).

سه‌باره‌ت به نیشته‌جێبونی عه‌ره‌ب له هه‌رێمی ئازهریجان، دوا‌ی ئه‌وه‌ی زۆربه‌ی شار و ده‌قه‌ره‌کانی هه‌رێمه‌که به‌شه‌ر فه‌تحران و دواتر له‌گه‌ڵ خه‌لکه‌که‌ی له‌سه‌ر دانی سه‌رانه پێکهاتن، عه‌ره‌به فاتیه‌کان رابون به نیشته‌جێکردنی بنه‌ماله

و هۆزه کانیان، ئەمەش زیاتر له پێناو راپهراندنی کاره کان و بهرپوهبردنی ناوچه که بوه، به تایبەت ئەرکی به خشیانی موچه و پیدانی دەستکهوت و تالانه کان له نێوان به شداریواندا، ئەوه تا (البلاذري) دهبارهی نیشته جێکردنی عهره ب له ناوچه که ده لیت "خه لکی عهره بیان له ناوچه که نیشته جی کرد، ئەوانه ی تایبەت بون به بواری (العطاء و دیوان)". (البلاذري: 1988: 320)، ههروه ها له سهردهمی خه لیفه عوسمانیش، ئەو خه لکانه ی له سنوره فه تحکراوه کاندای نیشته جی کراون، تایبەت بون به (العطاء والديوان). (قدامة بن جعفر، 1981: 379).

له راستیدا ئازهریجان هه ریمیکي به رفراوان بو، دهیان شار و باژێر و شاروچکه ی ئاوه دان ده گرتەخۆ، وێرای ژماره یه کی گوند و دێهات و زۆربه ی روبره که ی و خاکی به پێژ و به پیت بو، هه مو مه رج و پتویستییه کانی چاندن و وه رزێری و ئازهلدارپي تیدا ده سته به ر بو، له بهر ئەم راستیه و له بهر ئەوهش فاتحه کان بو دهیان سالا بۆیان نه کرا رهوشی هه ریمه که به بهرزه وهندی خۆیان ئارام بکه نه وه و ده سه لاتی خۆیان به پێن، بۆیه پتر له هه ریمه کانی دی بوه جیگی چاوتیرپینی که سایه تی و سه رداره عهره به کان، هه ر له سه ره تاي هه ژمون و بالاده ستي عهره به وه تا ناوه راستی سه ده ی 3/ك9ز، دهیان مالبات و تیره وخیلی جوړبه جوړی له کوفه و به سرا و شامه وه بارگه و بنه یان هه لده گرت و رویان ده کرده ئازهریجان. (زرار صدیق، 2020: 73)، که ئەندامانی هۆزه عهره به کان، له ناوچه فه تحکراوه کانی هه ریمی جهزیره نیشته جیبون، به نیشته جیبونیشیان بونه پیکهاته یه کی دانیش توانی ناوچه که. (کوثر اسماعیل حسن، 2002: 117).

ئەوه تا له ریوایه تیکدا هاتوه که ده مێک عهره ب گه هیشته ئازهریجان، چه ندين عه شیره تیان له به سرا و کوفه و شامه وه رویان کرده هه ریمه که و هه ر بنه ماله یه ک ده ستي گرت به سه ر شوینێکی به راو و به پیت و بو خۆی پاوه ند ده کرد و هه ندیکیان له عه جه م واتا ناعهره کان زه ویان کری و پاشماوه ی خه لکی ناوچه که یان کرده سه پانی خۆیان و ئیشکگری گونده کانیان (xlv).

فه رمانده (الاشعت بن قیس الکندی)، که وه ک رونه له هۆزی (کنده) بو، له سهردهمی خه لیفه علی کورپی ئەبی طالب (35- 40/ك656- 661ز) والی ئازهریجان بو و رابو به نیشته جێکردنی به شێک له بنه ماله کانی و هۆزه که ی، له هه ریمی ئازهریجان. (البلاذري: 1988: 320)..

له سهردهمیکی دواتر و له سالا کانی ده رکه وتنی بزوتنه وه که ی عه بدولای کورپی زویتر (64- 73/ك684- 692ز)، (سعید بن مرة الرديني)، ده ستي به سه ر پانتایه کی هه ریمی ئازهریجان گرت. (الکلبی، ۱۹۸۶: 547؛ 1988: 69/1؛ ابن حزم، 1962: 312) و خه لکیکی زۆری کوفیه کان له سوپاکهیدا بون (التمیمی، ۱۹۹۳: 44؛ ابن سعد، ۲۰۰۱: 237/6؛ الطبري، 1969: 330/4، السمعی، 1962: 75/4).

بونی ئەم ژماره زۆره ی سه ربازه کان، له سوپاکهیدا پتویستی به مانه وه و نیشته جی بون هه بوه، چونکه هه م له روی جوگرافیه وه ناوچه که له ناوه ندی خه لافهت دور بوه، هه میش به هۆی هه لگه رانه وه ی به رده وای خه لک له ده سه لات، پتویست به جیگربونی هێژیک بو له ناوچه که.

وا دیاره پاشان بنه ماله که ی له وی نیشته جیبونه و کردویه به ملکی خۆیان، به به لگه ی ئەوه ی نه وه کانی تا ناوه راستی سه ده ی سیه می کوچی/نۆه می زایینی چه ند شارێکی ئازهریجانیان به ده سته وه ما بو. (البلاذري، 1988: 320؛ ابن الفقيه، ۱۹۹۶: 581).

يەككىل لەو شارانەى، كە عەرەبەكان دواى فەتەح لىي نىشتەجى بون، شارى(البذ)ە، ھەرۆھە دانىشتوانى ئازربىجان و ناوچەكانى دەوروبەرى، بە تىكەلى ناوى ھاتو. (اليقوي، ۱۹۹۶: 78)، ھەرۆھە دواى ئەوھى عەرەبەكان لە ھەر ناوچەيەك نىشتەجى دەبون و خەلكەكەيان دەكردە پالەى خۆيان و لەبەرامبەردا برىك كرىيان پىداون، كە خۆيان دياريان كرددو، ھۆكارى ئەمەش ئەوھوبو، كە عەرەبەكان لاىان نەنگى بو، خۆيان بە كشتوكالەوھ سەرقال بكەن، بۆ ئەوھى بەردەوام ئامادەي شەريان ھەبىت و بتوانن سنورەكانيان لە پەلامارى نەيارەكانيان بپارتزن، پاش برانەوھى پرۆسەى فەتەحكردن دەسەلاتدارانى ئومەوى درىژەيان بە سىاسەتى نىشتەجىكردنى عەرب داو ديارە ئەمەش بە مەبەستى چەسپاندنى ھەژمونى خۆيان بو. (النقشبندى، 2013: 68).

لە ھەرىمى ئارانیش عەرەب نىشتەجىبون ھەر بەو ھۆەيەشەوھ ناوى ھەندىك لە شارەكانى ھەرىمەكە بۆ عەرەبە يەمانى وقەيسىيەكان دەگەرئەتەوھ، بە تايبەتى شارى باب الابواب و برذعة و چەندان شارى تر، كە تايبەت بون بەو ھۆزانەى لە ئازەربىجان نىشتەجىبون. (كوثر اسماعيل حسن، 2002: 119).

ئەنجام:

- 1- عەرەبە فاتىحەكان كە كوردستانيان پاش پرۆسەى فتوحاتى ئىسلامى بۆ ھەرىمە كوردىيەكان، عەرەبەكان ناوچە فەتەحكراوھەكانيان بە مولكى شەرىى خۆيان دەزانى و ئەمەش پالپشت بە دەقى شەرىى و فەتواى شەرعزانەكان بو.
- 2- بەپىتى ئاووھەواى كوردستان، ھۆكارى ئەوھوبو كە جگە لە عەرەبە كۆچەريەكان خەلىفەكانىش ھەز بە كوردستان بكەن و كۆشك و تەلارى لى دروستبكەن.
- 3- لە سەردەمى ئومەويەكان سەركردە و لاينەنگرى بزوتنەوھەكانى دژ بە خەلافەت عەرەب بون كە لە كاتى دەرجونيان لە دژى خەلافەت رويان دەكردە ھەرىمە كوردنشينەكان و لەوى نىشتەجى دەبون و بۆ ماوھەكى زۆر دەمانەوھ.
- 4- لە دواى فەتەحكردنى كوردستان، بەراورد بە ھەرىمە كوردنشينەكانى تر، ھەرىمى جەزىرە زۆرتەرىن ژمارەى عەرەبى لى نىشتەجىبون.
- 5- ئەو عەرەبانەى لە كوردستان نىشتەجىبون، ژمارەيان گەلىك زياترە لەوھى لە سەرچاوھەكان ئاماژەيان پىدراوھ، چونكە ئەو زانىاريانەى ھاتون لەميانەى روداوھ سىياسىيەكان باسيان كراوھ دەكرى لە زۆر شوئىنى ترى كوردستان عەرەب نىشتەجىبون.

لىستى سەرچاوھەكان:

- قورئانى پىرۆز.
ابن الأثير: عزالدين ابن الحسن على بن محمد، (ت: 630ھ/1232م)، الكامل فى التاريخ، دار الكتاب العربى، (بيروت: 1999)، الباب فى تهذيب الأنساب، دار صادر، (بيروت: ۱۹۸۰م).
ابن الجوزى، ابوالفرج عبدالرحمن بن على (ت: 597ھ/1200م).
ابن العديم: أبو القاسم كمال الدين عمر بن احمد الحلبي (ت: 660ھ/۱۲۶۱م)، بغية الطلب فى تاريخ حلب، دار الفكر، (لندن: ۲۰۱۶).
ابن الفقيه: أبو عبد الله أحمد بن محمد بن إسحاق (ت: ۳۶۵ھ/975)، البلدان، عالم الكتب، (بيروت: ۱۹۹۶).

- ابن حبيب: أبو جعفر، محمد بن أمية بن عمرو، (ت ٢٤٥ هـ / 859م)، المحبر، دائرة المعارف العثمانية، (حيدرآباد: ١٩٤٢).
- ابن حجر العسقلاني: شهاب الدين أحمد بن علي، (ت: 852هـ/1448م)، الإصابة في تمييز الصحابة، دار الكتب العلمية، (بيروت: 1415هـ).
- ابن حزم: أبو محمد علي بن أحمد بن سعيد الأندلسي (ت: 456هـ/1063م)، جمهرة أنساب العرب، دار المعارف، (مصر: 1962).
- ابن حوقل: محمد بن حوقل الموسلي (ت: بعد 367هـ/977م)، صورة الأرض، دار صادر، (بيروت: 1938).
- ابن خردادبه: أبو القاسم عبيد الله بن عبد الله (ت: 280هـ/893م)، المسالك والممالك، دار صادر، (بيروت: 1889).
- ابن خلدون: أبو زيد عبد الرحمن بن محمد، (ت: 808هـ/1406م)، العبر (تاريخ ابن خلدون)، دار الفكر (بيروت: ١٩٨١).
- ابن زنجوية: حميد بن مخلد بن قتيبة الخرساني (ت ٢٥١هـ/865م)، الأموال، مركز الملك فيصل للبحوث والدراسات الإسلامية، (السعودية: ١٩٨٦).
- ابن سعد، محمد بن سعد الواقدي (ت: 230هـ/845م)، الطبقات الكبير، مكتبة الخانجي، (مصر: ٢٠٠١).
- ابن سلام: أبو عبيد القاسم بن سلام بن عبد الله الهروي (ت ٢٢٤هـ/839م)، كتاب الأموال، دار الفكر. (بيروت: د.ت).
- ابن طيفور: أبو الفضل أحمد بن أبي طاهر ابن طيفور (ت ٢٨٠هـ/893م)، كتاب بغداد، مكتبة الخانجي، (القاهرة: ٢٠٠٢).
- ابن عبد ربه: شهاب الدين أحمد بن محمد الأندلسي (ت: ٣٢٨هـ/940م)، العقد الفريد، دار الكتب العلمية، (بيروت: 1404هـ).
- ابن عساکر، أبو القاسم علي بن الحسن (ت: 571هـ/1175م)، تاريخ دمشق، دار الفكر (بيروت: 1995).
- ابن قتيبة: أبو محمد عبد الله بن مسلم الدينوري (ت ٢٧٦هـ/689م)، المعارف، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة: 1992)، عيون الاخبار، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٤١٨ هـ).
- ابن ماكولا: علي بن هبة الله (ت: 475هـ/1082م)، الإكمال في رفع الإرتياب، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٩٠).
- أبو يوسف، القاضي يعقوب بن إبراهيم الانصاري، (ت: 182هـ/798م)، كتاب الخراج، المكتبة الأزهرية للتراث، (القاهرة: د.ت).
- الادريسي: محمد بن محمد بن عبد الله، (ت ٥٦٠هـ/1164م)، نزهة المشتاق في اختراق الآفاق، عالم الكتب، (بيروت: 1409هـ).
- الأزدي: أبي زكريا يزيد بن حمد بن اياس، (ت: 334هـ/945م)، تاريخ الموصل، دار الكتب العلمية، (بيروت: 1971).
- الأزهري، محمد بن أحمد الهروي، (ت: 370هـ/980م)، تهذيب اللغة، دار إحياء التراث العربي، (بيروت: 2001).
- الاسفراييني، عبد القهار بن طاهر البغدادی (ت: 429هـ/1038م)، الفرق بين الفرق، دار الافاق الجديدة، (بيروت: 1977).
- الاصطخری، إبراهيم بن محمد الفارسي (ت: بعد 340هـ/951م)، المسالك والممالك، دار صادر، (بيروت: 2004).
- الافطسي: محمد بن محمد بن هبة الله، (ت: بعد 515هـ/1121م)، المجموع اللفي، دار الغرب الإسلامي، (بيروت: 1425هـ).
- البخاري: محمد بن إسماعيل بن إبراهيم، (ت: 256هـ/870م)، التأريخ الكبير، المتميز للطباعة والنشر، (الرياض: ٢٠١٩).
- البلاذري: أبو الحسن أحمد بن يحيى بن جابر (ت: 279هـ/892م)، فتوح البلدان، دار المكتبة الهلال (بيروت: 1988)، أنساب الأشراف، دار الفكر، (بيروت: ١٩٩٦).
- التطيلي: بنيامين بن الراي يونة النباري (ت: ٥٦٩هـ/1173م)، رحلة بنيامين التطيلي، المجمع الثقافي، (أبو ظبي: ٢٠٠٢).
- التميمي: سيف بن عمر الاسدي، (ت: ٢٠٠هـ/815م)، الفتنة وقعة الجمل، دار النفائس، (١٩٩٣).
- الجاحظ: عمرو بن بحر بن محبوب الكناي (ت: ٢٥5هـ/869م)، المحاسن والأضداد، دار ومكتبة الهلال، (بيروت: 1423هـ).
- الحازمي: محمد بن موسى بن عثمان الهمداني، (ت: 584هـ/1188م)، كتاب الاماكن أو ما أتفق لفقه وإفترق مسماه، دار اليمامة (الرياض: 1415هـ).
- الحميري: محمد أبو عبد الله محمد بن عبد الله (ت: 900هـ/1494ز—)، الروض المعطار في خبر الأقطار، تحقيق، مؤسسة ناصر للثقافة، (بيروت: 1980).
- الخالديان: أبو بكر محمد بن هاشم (ت: 380هـ/990م)، أبو عثمان سعيد بن هاشم (ت ٣٧١هـ/981م)، حماسة الخالدين، وزارة الثقافة السورية، (دمشق: 1995).
- الخزرجي، أبي دلف مسعر بن لمهل (ت: 390هـ/1000م)، الرسالة الثانية، نشرها ف. مينورسكي، مطبعة جامعة القاهرة (القاهرة: 1955).
- الخطيب البغدادي: أبو بكر أحمد بن علي (ت: 463هـ/1070م)، تاريخ بغداد، دار الكتب العلمية، (بيروت: 1417هـ)، تلخيص المتشابه، دار الصمعي (الرياض: 1417).
- خليفة بن خياط الليثي العصفري (ت: 240هـ/855م)، تاريخ خليفة بن خياط، دار القلم، (دمشق: 1379هـ).
- الدينوري: أبو حنيفة أحمد بن داود، (ت: ٢٨٢هـ/895م)، الاخبار الطوال، وزارة الثقافة والإرشاد القومي، (مصر: ١٩٦٠ م).
- الذهبي: شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد، (ت: 748هـ/1347م)، سير أعلام النبلاء، دار الحديث، (القاهرة: ٢٠٠٦).
- الزبيدي: محمد مرتضى الحسيني الزبيدي، (د.ت)، تاج العروس، (الكويت: 2001).
- الزمخشري: جار الله، (ت: 583هـ/1187م)، ربيع الأبرار ونصوص الأخيار، مؤسسة الأعلمي، (بيروت: ١٤١٢ هـ).
- سبط ابن الجوزي: شمس الدين أبي المظفر يوسف بن قزاوغي، (ت: 654هـ/1256م)، مرآة الزمان في تواريخ الأعيان، دار الرسالة العالمية، دمشق،

(سوریا: ۲۰۱۳).

السلمي: عرام بن الصبيغ، (ت: ق. 3هـ)، أسماء جبال تهامة و سكانها، (مصر: 1972).

السمعي: عبد الكريم بن محمد بن منصور المروزي (ت: 562هـ / 1166م)، الأنساب، مجلس دائرة المعارف العثمانية، (حيدر آباد: ۱۹۶۲).

الصفدي، صلاح الدين خليل بن أبيك، (ت: 764هـ / 1363م)، الوافي بالوفيات، دار إحياء التراث (بيروت: 2000).

الطبري، أبو جعفر محمد بن جرير (ت: 310هـ / 923م)، تاريخ الطبري (تاريخ الرسول والملوك)، دارالمعارف، (القاهرة: 1969).

العمري، شهاب الدين أحمد بن يحيى بن فضل الله، (ت: 749هـ / 1348م)، مسالك الابصار وممالك الأمصار، المجمع الثقافي، (ابوظبي: 2003)،

قدامة بن جعفر، ابوالفرج قدامة بن جعفر (ت: 337هـ / 949م)، الخراج وصناعة الكتابة، دار الرشيد للطباعة (بغداد: 1981).

القزويني، زكريا بن محمد بن محمود (ت: 682هـ / 1283م)، آثار البلاد وأخبار العباد، دار صادر (بيروت: د.ت).

القطيعي: عبد المؤمن بن عبد الحق البغدادي (ت: 739هـ / 1339م)، مراصد الاطلاع على أسماء الأمكنة والبقاع، دار الجيل، (بيروت: ۱۴۱۲ هـ).

الكلبي: أبو المنذر هشام بن محمد بن السائب (ت: ۲۰۴ هـ / 817م)، جمهرة النسب، عالم الكتب، (بيروت ۱۹۸۶)، نسب معد واليمن الكبير، مكتبة النهضة العربية،

(۱۹۸۸).

المبرد: محمد بن يزيد المبرد، أبو العباس (ت: ۲۸۵هـ / 898م)، الكامل في اللغة والأدب، دار الفكر العربي، (القاهرة: ۱۹۹۷).

المرزباني: للإمام أبي عبيد الله محمد بن عمران المرزباني، (ت: ۳۸۴ هـ / 994م)، معجم الشعراء، دار الكتب العلمية، (بيروت: ۱۹۹۳).

المسعودي: أبو الحسن علي بن الحسين بن علي (ت: 346هـ / 957م)، التنبيه والإشراف، دار الصاوي، (القاهرة: د.ت).

مسكويه: أبو علي أحمد بن محمد بن يعقوب (ت: 421هـ / 1030م)، تجارب الامم، دار الكتب السروش، (طهران: 2000).

المقدسي: أبو عبد الله شمس الدين محمد البشاري (ت: 380هـ / 990م)، أحسن التقاسيم في معرفة الأقاليم، دار صادر، (لیدن: 1991).

المقدسي، مطهر بن طاهر (ت: 355هـ / 966م)، البدو والتأريخ، أرنست لرو الصحاف، (باريس: ۱۹۱۹).

المقريزي، تقى الدين أحمد بن علي (ت: 845هـ / 1441م)، المقفى الكبير، دار الغرب الإسلامي، (بيروت: ۲۰۰۶).

المنتظم في تاريخ الملوك والامم، دار الكتب العلمية، (بيروت: 1992)، الحيوان، دار الكتب العلمية، (بيروت: ۱۴۲۴ هـ).

مؤلف مجهول، (ت: ق. 3هـ)، أخبار الدولة العباسية، (بيروت: د.ت)،

الهمداني، الحسن بن أحمد بن يعقوب (ت: 334هـ / 946م)، صفه جزيره العرب، مطبعة بريل، (لیدن: ۱۸۸۴).

الواقدي: محمد بن عمر بن واقد السهمي الأسلمي بالولاء، (ت: 207هـ / 822)، فتوح الشام، دار الكتب العلمية، (1997)، كتاب الردة، دار الغرب،

(1990).

ياقوت الحموي، ياقوت بن عبد الله الرومي (ت: 626هـ / 1229م)، معجم البلدان، دار صادر (بيروت: 1995)، معجم الأدباء (إرشاد الأريب إلى معرفة

الأدب)، دار الغرب الإسلامي، بيروت، (1993).

اليعقوبي، أحمد بن إسحاق بن جعفر (ت: 293هـ / 906م)، تاريخ اليعقوبي، مطبعة شريعت (قم المقدسه: 1425هـ)، كتاب البلدان، دار

الكتب، (بيروت: ۱۹۹۶).

اللياس شوفاني، حروب الردة، دار الكنوز الادبية، (بيروت: 1995).

برهان حنا ايليا، امد مدينة الفخر (من نشاتها الى عام 1924م)، مطبعة احسان (حلب: 2008).

عبدالماجود احمد السليمان، الموسل في العهدين الراشدي والاموي، مكتبة البسام، (الموسل: 1985).

عبدالحكيم الكعبي، الجزيرة الفراتية وديارها العربية، دار الصفحات للدراسات والنشر، (سورية: 2009).

عطا عبد الرحمن محي الدين: حركان الخوارج في بلاد الكورد وما جاورها (41-218هـ / 661-833م)، مطبعة شقان، (سليمانية: 2007).

فائزه محمد عزت، الكرد في اقليم الجزيرة وشهرزور في صدر الإسلام (16-132هـ / 637-749م)، مطبعة خاني، (دهوك: د.ت).

فرست مرعي، الامارات الكردية في العصر العباسي، (350-511ك / 960-1117م)، مطبعة وزارة التربية (اربيل: 2005).

كي لسترنج، بلدان الخلافة الشرقية، چاپخانه نهضت (تهران: 1371).

كوثر اسماعيل حسن، الحياة الاقتصادية والاجتماعية في اقليمي آذربيجان و آران خلال القرنين الرابع والخامس الهجريين / العاشر والحادي عشر—

الميلادين، رسالة ماجستير، جامعة صلاح الدين، (اربيل: 2002).

محمد جاسم حمادي، الجزيرة الفراتية والموسل، دار الرساله للطباعة، (بغداد: 1977).

النقشبندی، حسام الدين علي غالب، آذربيجان في العصر السلجوقي، المركز الأكاديمي للأبحاث، (بيروت: 2013).

الكرد في الدينور وشهرزور، رساله ماجستير، جامعه بغداد، (بغداد: 1975).

نيشتيمان بشير، الاحوال السياسية والاجتماعية والاقتصادية لغربي اقليم الجبال خلال القرنين الرابع والخامس الهجريين / العاشر والحادي عشر—

المیلادین، رسالە دکتۆرا عیرە منشورە، جامعە صلاح الدین، (ارییل: 1994).
 زرارصدیق توفیق، کوردو کوردستان لە رۆژگاری خەلافەتی ئیسلامی (16-656 ک/1258-637ز)، چاپخانەى ماد، (تاران: 2020).
 النقیسبندی، حسام الدین علی غالب، شارەزورو لورستانی باکور لە سەدەکانی ناوەراستدا، وەرگێڕانی: رەنج ابو بکر محمد، چاپخانەى حەمدی، (2008).

پەراوێزەکان:

- (i) المقدسی، لە دیاریکردنی شوێنی نیشتهجێبوونی عەرەب، ناوی بە (اقور) داناو، ھەروەھا بە (جزیرە أقور) یش ناوی ھاتو، کە تابیەت بوو بە شوێنی ھەواری ھۆزەکانی (بکرو مضر) بڕوانە: المقدسی، احسن التقاسیم، دار صادر (لیدن: 1991)، ص 9، 47، القطیعی، مراصد الاطلاع، 331/1.
- (ii) بۆ زانیاری زیاتر بڕوانە: محمد جاسم حمادی، الجزيرة الفراتية والموصل، (بغداد: 1977)، ص 147، فائزە محمد، الكرد في اقليم الجزيرة وشهرزور، (دهوك: د.ت)، ص 154.
- (iii) بۆ زانیاری زیاتر لە بارەى سنورى ھەرێمى جەزیرە بڕوانە: عبدالحکیم الکعبی، الجزيرة الفراتية، (سورية: 2009)،
- (iv) نازاندەریت ئەم شوێنە لە کوێیە.
- (v) لە دەقە کە بە ھەڵە کراوە بە (داسیر).
- (vi) بە (چیاى حبتون) یش ناوی ھاتو، کە چیا یە کە، لە ناوچەى موصل، ناوھەش بە ئەعجەمى ناوی ھاتو. بڕوانە: یاقوت الحموی، معجم البلدان، 211/2، الادریسی، نزھة المشتاق، (بیروت: 1409ھ)، 658/2، التطیلی، رحلة بنیامین التطیلی، (أبو ظبي: ٢٠٠٢)، ص 327،
- (vii) یەکیکە لە گوندەگەرەکانی ھەرێمى جەزیرە، دورى لە گەل دارا و (رأس العين) پێنج فەرسەخە. بڕوانە: یاقوت الحموی، معجم البلدان، 468/4، الحازمی، الأماكن، ص 147.
- (viii) بۆ زانیاری زیاتر بڕوانە: فرست مرعی، الفتح الاسلامي لکردستان، (بغداد: 2011)، ص 194-204، ادريس محمد حسن الدوسي، همدان من فتح الاسلامي الى سقوطها بيد المغول، (ارییل: 2006)، ص 71-74، جوتیار تمر، ص 57-58.
- (ix) بڕوانە: خلیفە بن خیاط، تاریخ خلیفە بن خیاط، ص 139، یعقوبی، تاریخ یعقوبی، ص 103، ابن سلام، کتاب الأموال (بیروت: د.ت)، ص 267، 129، یاقوت الحموی، معجم البلدان، 57/1، ابن الاثیر، الكامل (بیروت: 1999)، 326/2، ابن العديم، بغية الطلب (لندن: ٢٠١٦)، 242/1.
- (x) ناوی ئەم شوێنە لە سەرچاوە ئیسلامیەکانیش ھاتو، ابن الفقیه، البلدان (بیروت: ١٩٩٦)، ص 182، ابن حوقل، صورة الارض، 218/1، یاقوت الحموی، معجم البلدان، 324/1، الزبیدی، تاج العروس، (الکویت: ٢٠٠٠)، 220/1.
- (xi) شارێکی کۆنی ھەرێمى جەزیرە، زۆریەى بیناکاریە کەى بەبەرد دروستکراوە و کەوتۆتە، بەشی رۆژھەڵاتی دیجلە و لە شیوەى مانگ دەرە کەوتیت، ھەروەھا چەندین کانیو رەزو باخ لەخۆدەگریت، بڕوانە: ابن حوقل، صورة الارض، 222/1، یاقوت الحموی، معجم البلدان، 56/1.
- (xii) یەکیکە لە شارەکانی ھەرێمى جەزیرە بە گەرەتترین شارى سنورى دیاریکەر ناوی ھاتو، کە پێنج فەرسەخ، کە دەکاتە (چوار رۆژە رێ) لە شارى ئامەدو حەوت فەرسەخ (پێنج رۆژە رێ) لە ئەرزن دورە، بە ئاخفتنێکی دی بە شارێکی کۆنی قائم داندراوە دەکەوتتە نێوان ئەرمینیاو جەزیرەى رۆم. بڕوانە: ابن خردازبة المسالك، ص 215، ابن حوقل، صورة الارض، حدود العالم، ص 353/166، البکری، معجم، 1286/4.
- (xiii) بنو الخزرج، دەگەڕێنەووە بە الخزرج بن حارثة، ھەروەھا حارث بریتین لە تیرەبەك، ھەروەھا عمرو حارثیان پێ دەوتریت، لە خزرج بن الحارث کعب پەیدا بو، ھەروەھا کعبیش (ثعلبة و عدی) لە دایکبو، ھەروەھا بنی خزرج بە (الخزرج بن الصریح بن التومان) ناوی ھاتو، کە لە شارى مەدینە لە گەل ئەوس ژیاون و چەندان شەری دورو درێژ لە نێوانیان رویداو، لەوانهش (بعث و يوم الدريك)، بڕوانە: الکلبی، نسب معد، 390/1، ابن هشام، السيرة، 21/1، ابن حزم، جمهرة أنساب العرب، ص 346، عمر بن رضا بن محمد، معجم قبائل العرب، 342/1.
- (xiv) معاوية لە ھەر یەکە لە جەزیرە و شام ئیقتاعی کشتوکالی تابیەت بە خۆی و خانەودادە کە ھەبو و یە کەم کەس بوو کە خواھەندى زەوی صوافی بو. بڕوانە: اليعقوبي، تاريخ اليعقوبي، ص 163.

(xv) گروپیک ئاینی توندرو بون، دواى بریارى خەلیفه علی به پیکهاتن له گەڵ معاویهو (التحکیم)، به قورئانی پیرۆز، سوپای خەلیفه علی جیا بونهوهو خەلیفه یان به کافر داناو له فهرمانی دەرچون، که ژماره یان به هه زاران کهس بووه به (الحرویه، الشریعة، الحراریه، المارقه)، ناسراون، دواتر خەلیفه له ڕینگه ی گهتوگۆوه، توانی ژماره یه کی زۆریان بگه ڕێتتهوه، ئەوانه ی تریش چونه (النهروان)، دواتر له سالی (38/ك658ز)، خەلیفه به سوپایه ک روه پرویان بویهوه توانی به سه ریاندا سه ر بکه ویت. بڕوانه: خلیفه بن خیاط، تاریخ خلیفه بن خیاط، ص 197، سفیان الفسوی، المعرفة والتاریخ، 315/3، البلاذری، أنساب الأشراف، 348/2، أبو حسن الأشعری، مقالات الإسلامیین، 112/1.

(xvi) بۆ پتر زانیاری بگه ڕێوه بۆ: عطا عبدالرحمن، حرکات الخوارج، (سلیمانیه: 2007)، ص 253.

(xvii) شویتکه وتوانی به صالحیش ناسراون، له بهرته وه ی مه لیان بۆ رێبه ره که یان (صالح بن مسرح) هه بوه، ئەمهش له بهرته وه ی دواى برینداربوونی و پێش کوژرانی له شه ڕێکدا به شویتکه وتوانی ڕاگه یاندوه، شه ببب بکه نه سه رکرده یان. الاسفراینی، الفرق بین الفرق و بیان الفرقه الناجیه، (بیروت: 1977)، ص 89.

(xviii) بۆ زانیاری زیاتر ده ربیره ی ئەم بزوتنه وه یه، له کوردستان بڕوانه: عطا عبدالرحمن، حرکات الخوارج، ص 242-243.

(xix) المرج: واته میژگ واته ئه و میژگ و ده شته به راوه ی ده که وتنه خواری موصله وه و تا ئاکری درێژ ده بووه و چه ند گوند و دێهاتی له خۆ ده گرت. یاقوت الحموی، معجم البلدان، 337/2.

(xx) ناوی قوهستان له بنه رته دا (کوهستان) هه به عه ره یی کراوه، که کوه به واتای (چیا) دیت و (ستان) به واتای شویتن دیت. بڕوانه: السمعانی، الانساب، (حیدر آباد: 1962)، 515/10، یاقوت الحموی، معجم البلدان، 416/4، ابن الأثیر، الباب فی تهذیب الانساب، (بیروت: 1980)، 65/3، ابن العدیم، بغیه الطلب، 323/5.

(xxi) بڕوانه: نیشتمان بشیر، الاحوال السیاسیه والاجتماعیه و الاقتصادیه لغربی اقلیم الجبال، (جامعه صلاح الدین: 1994)، ص 14-16.

(xxii) بۆ پتر زانیاری بڕوانه: زرار صدیق، کوردو کوردستان، ل 38، النقشبندی، شاره زورو لوړستانی باکور، ل 34-36.

(xxiii) بۆ زانیاری زیاتر بڕوانه: النقشبندی، شاره زورو لوړستانی باکور، ل 169-173، زرار صدیق، کوردو کوردستان، ل 20.

(xxiv) سه باره ته به فه تی نه هاوهند، زانیاریکان جیاوازن (19/ك640ز، 20/ك641ز، 21/ك642ز)، ئاماژه یان پێ دراوه، به لām زانیاریه دروسته که ئەوه یه، که له (21/ك) فه تحکراوه، چونکه زۆریه ی سه رچاوه کان پشته راستی ئه و سآله ده که نه وه بڕوانه: ابن سلام، کتاب الأموال، ص 320، خلیفه بن خیاط، تاریخ خلیفه بن خیاط، (دمشق: 1379هـ)، ص 147، ابن حبیب، المحبر، (حیدرآباد: 1942)، ص 14، البلاذری، فتوح البلدان، ص 299.

(xxv) بۆ زانیاری زیاتر له باره ی فه تی شاره زور بڕوانه: البلاذری، فتوح البلدان، ص 296، البیعوبی، تاریخ البیعوبی، ص 108، فائزه محمد، الكرد فی اقلیم الجزیره وشهرزور، ص 152.

(xxvi) قه لآی (ماذاران)، که ناوه که ی عه ره یی کراوه سه ره تا ناوی (کسماداران) بوه، بڕوانه: القطعی، مراصد الاطلاع، 1217/3.

(xxvii) ئەم قه لآیه ده که وتیه ئێوان (مرج قلعه و نه هاوهند)، که له نزیک نه هاوهنده دوا ی فه تی حه لوان فه تحکراوه و النسیر خۆی و خزمه کانی لێ نیشته جی بون. القطعی، مراصد الاطلاع، 1371/3، یاقوت الحموی، معجم البلدان، 285/5.

(xxviii) دوا ی ئەوه ی پێغه مه به ر (د.خ)، کوچی دوا یی کردو خەلیفه ابوبکر هاته سه ر ده سه لآت و بو به خلیفه ی مسو لمانان، په کێک له و کێشانه ی، که ده بو چاره سه ری بکات بریتی بزوتنه وه ی هه لگه راوه کان، که خۆی له به شێک له هۆزه کانی عه ره یی له (بنی أسد، غطفان، تمیم...) ده بپنیه وه، ئەمهش به هۆی ئەوه ی به ته واوه تی ئاماده ی شه ریه تی ئیسلام نه بون و ته نها به رواله ت مسو لمان بوون و باوه ریان له دلدا جیگیر نه بوو، سه ره نجام له سالی (2/ك623ز)، هه لگه راوه ی خۆیان له ئیسلام ڕاگه یاندو، ئاماده نه بون، که زه کات به دن و بچه ئێر ده سه لآتی خەلیفه وه هه مویان له وه فدیکا هاته مه دینه و داوا ی بواردنیان له دانی زه کات ده کرد و ده ستیان به گهتوگۆی ناشتی کرد، به لām دوا ی ئەوه ی ئەمه سه ری نه گرت، خەلیفه سو ریه له سه ر ئەوه ی ده ی پابه ندی شه ریه تی خودا بن له رو به رو بونه وه یی که سه ربازیدا توانی به سه ریاندا سه ر بکه ویت و کو تاییان پێ بێت. بڕوانه: الواقدي، کتاب الردة، دار الغرب، (1990)، ص 49-52، خلیفه بن خیاط، تاریخ خلیفه بن خیاط، ص 101-105، الیاس شوفانی، حروب الردة، 150-154.

(xxix) ئەم کۆشکه ده که وتیه ناوچه ی دینه وه ر، ئەمهش ئەوکاته بوه، که ناو برا و والی هه مه دان و دینه وه ر بوه، له سه رده یی خەلیفه عومه ر. البلاذری، فتوح البلدان، ص 349، یاقوت الحموی، معجم البلدان، 362، 410/358، 4/2.

(xxx) ئەم ژنه ئاوا ناسی تراوه (سمیره امراه من ضبه من بنی معاویه بن کعب بن ثعلبه...)، که له هۆزی تمیم بو و دیاره ددانه کانی نارێک بون. بڕوانه: البلاذری، فتوح البلدان، ص 301، الطبري، تاریخ الطبري، 147/4، ابن حزم، جمهره أنساب العرب، ص 205، یاقوت الحموی، معجم البلدان، 269/3.

- (xxxi) بۆ زانیاری له‌سه‌ر ناو هه‌لکه‌وته‌ی شاره‌زور بڕوانه: النقشبندی، شاره‌زور و لورستانی باکور، ل48-84.
- (xxxii) یه‌کیکه له‌ گونده‌کانی شاره‌زور، که ده‌یله‌میه‌یه‌کان له‌ سه‌رده‌می شاهانی ساسانی وه‌ک په‌ناگه‌یه‌ک به‌ کاریانیه‌تیاوه، بڕوانه: یاقوت الحموی، معجم البلدان، 544/2، القطیعی، مرابد الاطلاع، 580/2.
- (xxxiii) الحازمی، الأماکن، ص757، کی لسترنج، بلدان الخلافة الشرقية، (د.م: 1313-1371)، ص221-226.
- (xxxiv) خه‌لکی ئەم شاره له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ی زه‌یدی مسولمان بون. الخزرجی، الرسالة الثانية، ص9-10. ناوی ئەم شاره له (یاقوت الحموی، معجم البلدان، 375/3) بۆته‌ شیز.
- (xxxv) یه‌کیکه له‌ ئاوه‌دانیه‌یه‌کانی شاره‌زور و ناوی به‌ واتای نیوه‌ی ریگا دیت، چونکه ده‌که‌ویته‌ نیوه‌ی رپی نیتوان شاری مه‌دائن (طیسفون) و (بیت النار الشیز)، بڕوانه: ابن خرداذبه، المسالك والممالك، ص19،
- (xxxvi) الادریسی، نزهة المشتاق، 669/2.
- (xxxvii) بۆ زانیاری زیاتر، بڕوانه: النقشبندی، شاره‌زور و لورستانی باکور، ل167.
- (xxxviii) به‌پیتی ئه‌وه‌ی خه‌واریه‌یه‌کان هه‌زیان به‌شوینبیک بووه‌ که مه‌یلیان بۆده‌سه‌لات نه‌بیت و دژی بن و خه‌لکی شاره‌زوریش ئه‌و تابه‌تمه‌ندییه‌یان هه‌بووه‌ بۆیش له‌وێ گیرساوته‌وه. بڕوانه: عطا عبدالرحمن، حرکات الخوارج، ص233.
- (xxxix) به‌ فه‌رمانی خه‌لیفه مه‌روان (عامر بن ضباره) راسپێژدراوه‌ بۆ به‌گێژاچونه‌وه‌ی شه‌بیان، دوا‌ی شکه‌ستی له‌ به‌رامبه‌ر سوپای مه‌روان له‌ سنووری موصل، چۆته‌ هه‌رێمی شاره‌زور. بڕوانه: خلیفه بن خیاط، تاریخ خلیفه بن خیاط، ص387.
- (xl) یه‌کیکه بوه له‌ سه‌رکرده‌ دیاره‌کانی خه‌وارچی سه‌فری، ئەمه‌ش به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی (120000) سه‌دو بیست هه‌زار جه‌نگاوه‌ر به‌ یه‌تیا‌ن پێیداوه‌ له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی سه‌فری. بڕوانه: الکلبی، جمهرة النسب، ص498.
- (xli) بۆ زانیاری ورد له‌باره‌ی ناو و سنووری ته‌واوی هه‌رێمه‌که بڕوانه: النقشبندی، آذربایجان فی العصر السلجوقی، ص30، کوثر اسماعیل حسن، الحياة الاقتصادية والاجتماعية في اقليمي آذربایجان و آران، ص9-12).
- (xlii) بۆ زیاتر ناسینی ئاوه‌دانیه‌یه‌کانی ئازهریجان. بڕوانه: النقشبندی، آذربایجان فی العصر السلجوقی، ص29-64.
- (xliii) بڕوانه: کوثر اسماعیل حسن، الحياة الاقتصادية والاجتماعية، ص12.
- (xliv) بڕوانه: النقشبندی، آذربایجان فی العصر السلجوقی، ص66.
- (xlv) ده‌قی هه‌واڵه‌که وه‌ک خۆی: "إن العرب لما نزلت آذربایجان نزلت إليها عشائرها من المصريين (الكوفة والبصرة) والشام وغلب كل قوم على ما أمكنهم وأبتاع بعضهم من العجم الأرضين وألجئت إليهم القرى للخفارة، فصار أهلها مزارعين لهم"، البلاذری، فتوح البلدان، ص321-322، ابن الفقیه، البلدان، ص581.